

עוֹלָם קָטָן

גליון 264 | בשלח | ט' בשבט ה'תשע"א
עולם קטן השבועון הדתי לצעירים
katan.co.il *ok@olam
ת.ד. 7593 ירושלים 91074 טלפקס 077-6621680
הפצאה מקור ראשון | 052-6070999 | אין המערכת אחראית לתוכן המודעות |
לפרסומות: איתן | 054-6799933
72525@olam@spotnik.co.il

מיוחד!
פוסטר לימודי למושגי יסוד בבית המקדש השלישי
מוקדש ללומדי מסכת זבחים בדרך היומית

ארץ ישראל הטעימה

שנים רבות כבשנו את הארץ, לחמנו למענה, נטענו אותה, וכיסינו אותה במרכד של בתיים. אולם דומה שהחמצנו משהו - לימדנו אותה אך לא למדנו אותה, דיברנו אליה אך לא הקשבנו לה, לחמנו עליה אך לא נהנינו ממנה. כיום, עם ישראל משתוקק גם ליהנות מן הארץ, וכשנעניק לו הנאה זו בקדושה הרי שהעם יתחבר לארץ. הנאה זו קיימת בטיוולים בארץ, ובהקשר לט"ו בשבט - באכילת פירות הארץ, שהרי בשעה שהאדם אוכל מפירות הארץ העסיסיים, הוא מצוי במצב נפשי של קבלה והקשבה לארץ, לטעמיה המתוקים, לחלבה וטובה, והיא נמסכת בדמו עד אשר גופו הופך ל'חתיכת ארץ ישראל'. הרב נתנאל יוסיפון - עמוד 3

נטיעות מטע צעיר בגליל

לאניינא האויה קשמעותית וערכית?

מדריכי טיולים, מורי דרך, מדריכים חברתיים ומאבטחים דוברי אנגלית, צרפתית או ספרדית (יתרון לחובשים או בעלי תעודת מל"ר)
מקומכם איתנו באגף התורני של החוויה הישראלית!
לעבודה בחודשים איר-אב (מאי-אוגוסט) קורות חיים ניתן לשלוח ל: פקס: 02-6216235 TamarSt@israelexperience.org.il

- 13 לא רק לט"ו בשבט: המדריך הביתי לנטיעת עצי פרי
  - 14 נדב גדליה עם מסר חשוב ליח"צני המוזיקה היהודית
- שאלות על משפט קצב - הקורא טל שאוליאן ב'רשות הדיבור'
1-2 סיפורים!

6 יערות הכסף של קק"ל

קופה של שני מיליארד שקלים, מלחמות יושבי ראש, משכורות עתק, וניסיונות לשנות את היעדים היהודיים של הקרן היהודית העולמית - דו"ח מצב עגום על הקרן הקיימת לישראל תשע"א

4 מבחן אחד הרפורמה

4 במבחני הכניסה לאולפנות ולישיבות התיכוניות יצאה לדרך - כל היתרונות והחששות
11 אוסקר זה לא העניין תעשיית הקולנוע של מוסדות 'תורת החיים'

תפילת הנוטע

עמוד 7
הרב בן ציון חי עזריאל זצ"ל

אדמה קדומים

בשר למדה
www.adamma.co.il
09-7921711

יד שרה מכל הלב

צילאת בנות שרות

אם את מחפשת שרות עם אתגר, סיפוק ונתינה מקומך אתנו!
לשנת שרות ביד שרה לתפקידי מפתח במגוון תחומים לפרטים: 052-3063425, 02-6444411 (לבנות ירושלים והסביבה - ללא דירות שרות)

אדם גן ונוף

גן ונוף
www.nofhayarden.com
050-6614815

להשכרה בלוד

בלוד - נווה נוף, בקהילה צעירה ציונית דתית. דירה 4 חדרים חדשה, קומה 6, מעלית שבת
לפנות לשי 054-2112383

מחירים לחורף!

מחירים לחורף!
הרכב מנצח של יוקרה ושמחה!
www.mimaamakim.co.il 050-6756429

נוף הירדן

נוף הירדן
www.nofhayarden.com
050-6614815

מה לעשות?

חברתיים, בינליים, שיעורים, תרבות חברתית, טיולים. להתערות ולהתחבר בחברה כמה שיותר. הרבה פעמים יש קושי להתחיל קשר זוגי או לחבור בן זוג. בחירת בן זוג לא תמיד קשורה בבחירה מהותית, היא יכולה להיות גם בחירה חיצונית ואז יש תיקון יותר גדול. אנו מחפשים בן הזוג את האיוון שאנו לא מצליחים להגיע אליו בתוכנו. דבר משמיע על בחירת בן זוג ועל יכולת יצירת קשר בכלל הן חוויות ילדות. ואם הן בעיקר שליליות, אזי הן מאוד מקשות. לכן, פעמים רבות אנו נמנעים מקשר בצורה לא מודעת, כי הוא מפגיש אותנו עם חוויות ילדות לא נעימות ופוחח פצעו ילדות של חוסר ביטחון, דימוי עצמי נמוך, פחד מדחיה או נטישה, פחד מכישלון, פחד לאכזב. ליצירת זוגיות טובה, חשוב מאוד שנוהה את הקשיים שהיו בילדות, נעבוד עליהם ולא ניתן להם לנהל אותנו. חיבור של איש ואישה הוא חיבור מחויב המציאות מצד מה שנוהה בטבע. מכאן שזוגיות היא עניין של חובה ולא של רשות. לכן יש המון בבלולים מצד אחד, והמון השגחה וברכה משמים מצד שני. יגיעה, התכוונות ותפילה יעשו את המסע קל יותר. ולשאלתך באופן אישי: זה שלא היית בקשר רציני אינה מעידה על בעיה.

מעולם לא הצלחתי ליצור קשר

עליזה בן-דוד, מרכבה'
שאלה: אני כבר בן 26, ויותר מהעובדה שטרם התחתנת, מטרידה אותי העובדה שמעולם עוד לא הצלחתי לפתח קשר מתמשך עם אף אחת מהבנות שאֶתן יצאתי. האם הדבר מעיד על משהו לא תקין אצלי?
תשובה: לפני שאענה באופן אישי ארחיב קצת בנושא. רוב המתבגרים הפנויים שלא התנסו בקשר זוגי קודם, או התנסו בקשרים שלא עלו יפה, מכירים את התחושות הנלוות לכך - סבל, בדידות, טלטול בין ייאוש לתקווה, התפכחות מאשליה, פחד מהבלתי ידוע, חוסר ניסיון... תחושות אלו מעלות את הפחדים והחששות, הביישנות והספקנות. סוג שונה של פנויים הם אנשים שנשארו במצב זה מתוך הזנחה או חוסר תשומת לב, ויש אנשים פנויים שהחלטתם להישאר בגפם אינה אלא תירוץ לחוסר יכולתם לעמוד בדרישות של קשר זוגי: "אני זקוק למרחב", "לא מצאתי את האדם המתאים", "העבודה/הלימודים גוזלים את רוב האנרגיה שלי", "לא בטוח שיש מי שמתאים לי". אם לא יצרתם קשר עד היום, או לא מצאתם "האהבה", מוטלת עליכם האחריות לעשות מה שצריך כדי למצוא קשר זוגי וגם לעבוד עבודה אישית.

- כמה עצות:
- להכיר, להתבונן וללמוד את עצמכם.
- ללמוד על קשר זוגי כמה שיותר.
- להשתדל ככל האפשר לשנות את ההתנהגויות ואת ההגנות המפריעות לכם וחוסמות אתכם מפני קשר.
- לבקש מקרובים, חברים, אנשים שמכירים אתכם, להכיר לכם בן/בת זוג.
- לרצות זוגיות, להתכוון לכך, להתכוון לכך.
- לא להסתגר בבית, בלימודים, בעבודה; ליצור קשרים

אמנות

מוזיקה
הרחבת עולם המוזיקה ומפגש מוזיקלי ועיוני המעמיק את איכות הנגינה ואיכות של ההלחנה כמקסימום

אמנות חזותית
חשיבה יוצרת בשפה החזותית. התמודדות עם תלת מימד, צורות במרחב, צורת ארכיטקטורה, צבע, דינמיקה והתחלפות המבט בציור

דרמה ותאטרון
העשרת חושים בעלי אפקט רוחני, רכישת מיומנות של סטודיו והתאטרון ושלובה כרטיזת לימוד מופקד, המבט כפיס רפואה

תקשורת וקולנוע
שילוב ממוקד בחיבור היצירה והקולנוע למפגש תאטרון וזרם הקריה ופגישת סטודנטים של שימוש בעדיה חלל שילוב מולטימדיה ופגישת סטודנטים במסגרת הלימודים

מדעים

פרחי רפואה
מסורת מסורת של מדע ימינו תוך חשיפה רחבת היקף לרשימה המעלה והקניית דע ורעיון לרפואה המערבית, רפואה חזונית

ביולוגיה
שילוב מחקר מתקדם בכל תחומי החיים וניסויים במעבדות משוכללות

מחשבים
העניקה ידע ובשר הנדסי לפתח יישומים גרפיים וטכנולוגיים בעתיד, והבילוי ליצירת אתר ופגישת סטודנט במחזור

חינוך
העשרת רבות חזונית ופגישת לימוד סיומת המדע החינוכי

התחלתי חשיבה והתמודדות עם מתחן בעיות בחיי היום, תוך כדי התבוננות וצורת בתקשורת החזונית, רחבת היקף כלכלית וקולנועית.

יש מקום ליצירה שלך!

בישיבה התיכונית לאמנויות ומדעים בקריית אתא, מסלולי אמנות ומדעים לבוגרי ו'ט', עם צוות מורים בעלי ניסיון חינוכי רב, המובילים את החושים שלך לחוויות יצירה, תוך דגש על חינוך תורני, אהבת הארץ וכיבוד האחר.

הישיבה התיכונית
קריית אתא
לאמנויות ומדעים
מאמינים ואמנות!
פרטים על הסעות במסגרת הישיבה
בן עמי 15 קריית אתא. טל: 073-2417733
yeshivatkata@gmail.com

האם מקולפת מהלילה לבוקר? **הרב אליהו:** לא.
מה? **הרב אבינו:** כן. למחות. אך בלי עימותים, ולא ילדים. ובנות? **הרב אבינו:** לא. לא היה צנוע בעמנות.
פופקון: מה מברכים על פופקון?
הרב אליהו: בורא פרי האדמה.
גול מהבצב: לקחתי לתומי קצת מוצרים מהמטבח בצבא וגיליתי שזה גול. מה לעשות? הרי אין למי לשלם. **הרב אליהו:** אם אתה חייל ולקחת לשימושך, לא טוב עשית אבל אין למי להחזיר, ואין צורך. אם לקחת למכור או לאחרים - תחזיר את ערך כל מה שלקחת ותעשה בו משהו לטובת החיילים במחנה.
בשר בתלב: מקרנול חלבי - האם מותר לחמם בו בשרי בכלי פלסטיק?
אטום: **הרב אליהו:** כן.
שקר: האם מותר לשקר כדי לא לפגוע במשהו? **הרב אליהו:** מותר לומר דבר הנשמע לשתי פנים.
ביצה: האם מותר להשאיר ביצה בקדמה שלהם.

שו"ת סלולרי

הרב אבינו: בכל דבר יש לעשות חסד לזולת, אבל בעדינות ובכבוד.
יום השנה לתינוקת: האם אפשר לעשות יארצייט לתינוקת שנפטרה בגיל חצי שנה? **הרב אבינו:** אפשר. כמו כל אחת.
רמזור: האם אסור לחצות ברמזור אדום כאשר אין סכנה, משום דינא דמלכותא דינא? **הרב אבינו:** אסור (שר"ת תתם סופר ח"ה ח"מ מה ש"ת משפט כהן קמ"ד).
שקר: האם מותר לאישה לשקר כדי שלא ידעו שהיא בהריון? **הרב אבינו:** כן. מפני הבושה.
העברה לאשתו: מותר לאיש להעביר מידו ליד אשתו בפרהסייה בזמן שהם אסורים? **הרב אבינו:** רק אם יש בהו ביזיון ופגיעה בכבוד הבריות.
תפילה בציבור: מה עדיף, להתחיל עמיה אחרי הציבור או להתפלל עם החזן? **הרב אבינו:** עם החזן.
גיחש: אני חובש, האם ללכת לאזור שמתוכנן שם גירוש, בשביל להגיש עזרה רפואית ולמנוע אלימות? **הרב אבינו:** תפילין במקום הלא נכון, יש לתקן לו.

תנין של נוצרים: מה לעשות עם תנין שיצא לאור על ידי נוצרים? **הרב אבינו:** לפח (שר"ת אגרות משה י"ד ס קע"ב).
שמירת הלשון: בשולחן שבת כולם מדברים לשון הרע על כל מה שעבר במשך השבוע. כל התחבובים שיחולו, לא עזרו. מה לעשות? **הרב אבינו:** לצאת בשקט.
מחלל שבת שנוע בין מדין: מחלל שבת שמוציא יין? **הרב אבינו:** אם זהו יין מבושל, הוא מותר. אם אינו מבושל - מה שנשאר בבקבוק מותר, ומה שנשאר לכוס אסור, ובשעת הדחוק אפשר להתייר (שר"ת אגרות משה י"ד ד נה ש"ת יבוע אומר א"ר י"א. הלכות שלמה מערים - ר"ה ע"ד מרים פ"ד היתה י"ו).
קוס קצינים: אני אמור לצאת לקורס קצינים אך מפחד שיעסיקו אותי שם גם בגירוש? **הרב אבינו:** לא לחשוש. צה"ל עוסק ב-99 אחוזים בלחימה.
תפילין: שמעתי שאדם שמתניח תפילין במקום הלא נכון, יש לתקן לו.

כמה פעמים קראת את המודעה הזו עדיין עם משקפיים?

בזמן שהתלבטת אלפי אנשים נוספים נפרדו מהמשקפיים לתמיד...
הסרת משקפיים עושים רק בבית חולים. אסותא.

הידעת:

- למעלה מ-90 מיליון איש כבר הסירו משקפיים בלייזר.
- כיום, עוברים אנשי צוות אוויר בצבא ארה"ב טיפול להסרת משקפיים ע"י הצבא.
- צה"ל מאפשר לטייסים ואנשי צוות אוויר לעבור טיפול זה. ניתן להתקבל לקורס טיס ולשייטת של חיל הים לאחר הטיפול להסרת משקפיים.

מחיר קבוצתי!

אסותא
הסרת משקפיים בלייזר
אופטיק
לפרטים:
054-6799933

הכיבוש המתוק

הבנא סאלי, חב"ד ועדות המזרח

איתאל גלעדי

נרשם עפ"י שיעור של הרב יצחק גינזבורג שליט"א לכבוד הילולת הבבא סאלי

רבי ישראל אבוחצירא זיע"א, הבבא סאלי, היה דוגמה ומופת לקשר העמוק בין יהדות מרוקו לבין דרך החסידות שצמחה במזרח אירופה. הוא העיד על עצמו בשגל 15 נקשר למורנו הבעל שם טוב, ומאו לא עיין בספרי פנימיות שאינם מתאימים לדרך הבעל שם טוב.

קשר מיוחד במינו התפתח בינו לבין הרבי מליובאוויטש, שבו ראה את ממשיך דרכו של הבעל שם טוב בדורותיו. הבבא סאלי הפליג במחלואיו של הרבי ובשבחי, בצורה

שאין דומה לה ביחס לאף אחד אחר, והרבי

מצדו השתמש בביטויים מופלאים ביחס לבבא סאלי. בין השאר, מעניין לעיין כי כאשר עבר הרבי מליובאוויטש התקף לב, בשנת תשל"ח, הוא שלח פדיון נפש לבבא מאיר, בנו של הבבא סאלי, שהבבא סאלי התבטא עליו כי הוא גדול גם ממנו עצמו. אל הבבא סאלי עצמו לא נזקק הרבי לשלוח בקשה מיוחדת לפדיון נפש, משום שלדבריו הוא בארוח קבע מתפלל על בריאותו של הרבי שלוש פעמים ביום.

נתמקד בפן מיוחד בקשר ביניהם, הקשור לעצם השהייה של הבבא סאלי בארץ ולמהפכה הרוחנית שהוא חולל בבני עדת מרוקו שהגיעו לבאן:

הבבא סאלי הגיע לארץ ישראל שלוש פעמים בטרם השתקע בה. בשנת תרפ"ב (כנראה) הגיע הבבא סאלי לארץ ישראל בפעם הראשונה

ושהה בה כשנה. הוא ראה שהמצב הרוחני בארץ קשה ביותר, בתהליך של התמוטטות, ולכן רצה לחזור למרוקו. גם בפעם השנייה שהגיע הבבא סאלי לארץ הוא נרתע מהמצב הרוחני ולא נשאר. הפעם השלישית שהבבא סאלי הגיע לארץ הייתה כבר אחרי קום המדינה, ושוב הודיעו הבבא סאלי ממצב החינוך בארץ ושקל לעזוב.

הפעם, בשנת תשי"ב, שיתף הבבא סאלי בלכתיו את הרבי. הרבי ענה לו במכתב ארוך ומופלא, מלא שבחים ומפליגים וענייניו קלמוקים ביותר, ובו הוא מכנה את הבבא סאלי "איש כללי ומנהיג בישראל", וכתב לו שהרי הוא כמלך שְׁאָל לו לעזוב את עמו, והעם שלו ממצא כאן – בארץ ישראל. בניגוד לעצות שקיבל הבבא סאלי בעבר, "לברוח" מההתמוטטות, הרבי – כדרכו בקודש – קרא לו לעמוד בפרץ ולקחת אחריות, והבבא סאלי קיבל במלוא הרצינות עצה זו.

הרבי מדגיר את הכוח והתפקיד המיוחדים של הבבא סאלי במילים "חובת השעה לכבוש ביד חזקה את כל

הרב יצחק גינזבורג שליט"א, מייסד חב"ד ועדות המזרח

ההשפעה המערבית-אירופית גורמת לכך שהמושג 'כפיה דתית' הוא טאבו – ברור לכולם שהוא שלילי, אין להכיר אותו, והנפנוף בסיסמה של 'כפיה דתית' (ברמות שונות של שכנוע: ציוני, תוכחה או בקשה). כפיה בשוטים מתבססת על הכנעה, מתוך הנחה לא קיים החשש הזה מכפיה או הפחד משימוש ביראת הגונש (ולמהפחה: הזדמן לי לנסוע עם יהודי שהסביר לי כי הצביע ש"ס על אף שאינו שומר מצוות, משום שהוא משתוקק לכפיה דתית - 'אם יסגרו לי את הפאב בליל שבת, אני אשאר בבית לעשות קידוש, כמו שאני באמת רוצה'). מי שמוכן להכיר באמת בצורה תמימה וישרה, מוכן לקבל גם שימוש בכפיה ואפילו לקבל אותה בשמחה, מתוך הכרה שהכפיה נועדה להתמודד עם הפרעות בלתי רצויות, מצד החברה או מצד היצר הרע (וכפי מנקבשים מה' בכל יום - 'יוכף את יצרנו להשתעבד לך').

אבל, בדרך החסידות גם כפיה צריכה להתחולל, בסופו של דבר, בכיף. מורנו הבעל שם טוב מלמד כי כל תיקון ומחשבה בסדר של הכנעה-הבדלה-המתקה,

<div></div>	<div>פיותים שולחן פיונים דיונים לשולחן שבת</div>
חמושים <p>הרב יניב חניא שורש</p>	
מיד אחרי יציאת בני ישראל מצרים התורה מספרת לנו שהקב"ה לא הולך את בני ישראל בדרך קצרה אלא בארוכה - "פן ירחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה". בפקודו לשלוח מכן מספרת התורה שהקב"ה סיבב את בני ישראל דרך ים סוף... וש"מושים עלו בני ישראל מארץ מצרים". מיד עולות שתי שאלות בולטות: א. מה זה חמושים? ב. מדוע התורה צריכה לספר לנו דווקא שהם עלו "חמושים"? הרי ברור שבני ישראל עלו מצויצים בעוד כמה דברים - אוכל, כוסים, ספרים... מדוע צריך לכתוב דווקא שהם עלו חמושים?	
עוד לפני שנעיין בפרשנים נאמר שהפעם רוב הפרשנים יסיכמו לדעה אתת בפרושה המילה, ש"חמושים" פירושו חמושים בנשק, דהיינו שבני ישראל יצאו ממצרים עם נשק, אולם בשאלה השנייה, למה התורה צריכה לספר לנו את העובדה הזאת, ישנן דעות שונות.	

רש"י מבאש שני פירושים למילה "חמושים" - הפירוש הראשון של רש"י מסכים עם הדעה שמדובר בנשק. אולם מדוע צריך הכתוב לספר זאת? כאן מובא פירוש מרש"י ישן (נראה ישנה של פירוש רש"י שהמדיפס מצא במהדורה קרומת), עיניו בפרושו רש"י הישן: לפי פירוש זה, מדוע התורה צריכה לספר לנו שבני ישראל יצאו ממצרים עם נשק? פירוש השני של רש"י הוא דרשני ביותר (ואולי אפילו דיוגי יותר).

הרשב"ם חולק באשר לטובה שבגבלה יצאו בני ישראל נשק, האבן עזרא מתחיל מכן שהוא פוסל פירוש של נכון למילה "חמושים", ולאחר מכן מביא הסבר מורכב וחשוב לעובדה שהתורה מציינת את החימוש של בני ישראל. נראה שהפירוש המקורי ביותר למילה מצוי בדברי **תרומם יושלמי**, עיניו בו לראות את הדברים.

לך אלי תשוקתי לב טהור ורוח נכון

ברכת הלבנה – אני מחכה לה בכל חודש, רק בשביל לומר את הפסוק הזה שבע פעמים (גם באכזבים מוזניים):

לב טהור ברא לי אלוקים, ורוח נכון חדש בקרבי.

בתוך כל הרעש וההמולה שמסביב, שאני חייב להיות חלק מהם כדי לתרום את חלקי הקטן בתיוקן עולם, אני צריך שהלב שלי יישאר טהור. ייבאר מחדש בידך.

אני צריך שגם אחרי שהקשבתי לכל מיני דיונים חשובים ונתונם מחשבות מקולקלות, שתחדש רוח נכון בקרבי.

הכל תמיד נשפע כל רך הומיו – השקטים הכי גדולים מנטוסים בכל כך הרבה אמת, ויש גם הרבה אמת שמנטוסה בכל כך הרבה שקרים. ובנוסף לכל, כך חינוכו אותו, צריך גם לחפש את השורש של הטוב בכל דבר, וגם להכניע ביד חזקה. כפיה דבריים מבוססת על שכנוע, החסידות מבארת את מאמר חז"ל "כפה עליהם הר כגיגית" שתקדוש ברוך הוא גילה לעם ישראל עצמה כזו של אהבה, בבחינת "וימינו תחבקני", שבעל כרחם הם ישיבו לו בהתמסרות של אהבה ("כמים הפנים לפנים").

זו כפיה של אהבה, שכל כולה המתקה.

בעזרת הכיבוש המתוק ביד חזקה, בעזרת הצדיקים המתוקים והמתמקיקים, כובשי הלבבות ההולכים בדרך הבעל שם טוב, נוכה בקרוב לקיום ייעוד הבריאה "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה" וליבאת המשיח תיכף ומיד ממש.

ט"ו בשבט בתלת ממד

הרב חגי גרנט, ראש ישיבת אמי"ת כפר גנים, פתח־תקווה

ארבעה ראשי שנים הם, אומרת המשנה, ומאו קום המדינה זכה לו ט"ו בשבט לעגנה מחודשת. מראש השנה לאילן אשר משמעותו קשורה לענייני מעשרות הפך ט"ו בשבט לחג של נטיעות ואהבת הארץ. אולם דומה כי בשנים האחרונות קיבל החג ממד נוסף בזכות הטרנד הירוק החדש.

לא עוד חגה של ארץ ישראל אלא חגו של העולם כולו, מאורע שבו אנו מציינים את השמירה על ערכי הסביבה הירוקה ואת הישרדות כדור הארץ. ורבים מהמקורות המתפרסמים לקראת ט"ו בשבט מתארים כיצד חובה לעינו לשמור את הטבע ולא להשחיתו, כיצד האידיאל של התורה והיהדות הם ליצור הרמוניה עם הטבע ולא ניגוד, שלום ולא מלחמה.

בזמנו, הלכתי עם ילדי לאחד הסרטים המצליחים ביותר בתולדות הקולנוע – אוטאר הסרט גרם לי להרהר שוב במערכת היחסים הנרקמת בינינו, האנושות הנאורה, ובין הכוכב שעליו אנו חיים, כוכב שהחל את דרכו כגן עדן על אדמות וילאט אבל בטוח הופך למדבר של "שלמת בטון ומלטי" או לשטחים צחיחים שבהם קשה לחיות.

מעבר לפעלולים ולאפקטים המדהימים המצויים בסרט [גברסת התלת ממד] בבסיס הסרט – מסר עמוק מאוד שאירי לדיון בערב ט"ו בשבט.

הסרט מתאר שטט של יצורים הנחשבים מרימיטיביים לעומת בני האדם [וגם כאן עולה כמובן השאלה מה נחשב נאור ומה נחשב נחות, האם רק יכולת טכנולוגית נחשבת מתקדמת, ומה דבר כישרוים גרשיים ורוחניים שבהם אנו נחותים לעומת אותם יצורים? החיים על הכוכב 'פנדרה' ומצליחים ליצור הרמוניה מושלמת בינם ובין הטבע. הכוכב הוא גן עדן של ממש, מפלי מים, יערות־עץ, פרחים ועצים מדהימים ובעלי חיים מגוונים, ועם כולם האוטוארים חיים בצורה מופלאה. אין זה אומר שהם לא צדיים או קוטפים, אולם גם כאשר הם הורגים בעלי חיים הרי שהם מבקשים מהם סליחה ובטוחים כי גופם של בעלי החיים ישתלב גופנם ויוחם שתתלב ברוחם. ההרמוניה כל כך מושלמת עד שכאשר אותם יצורים רוכבים על כוסים או על שורים הרי הם מתחברים ממש על ידי סינפוסת זעירות היצורות את הקשר והחיבור בינם ובין בעלי החיים. משכך נעשה אין עוד צורך לאף את בעלי החיים, אלא בעזרת כוח המחשבה בלבד אפשר להנחות אותם לאן וכיצד ללכת או לרוץ.

את האידיליה מפרים כמובן בני האדם המגיעים אל הכוכב השלו והמרוחק מכדור הארץ ומנגיעים מתאוות בצעו ורדיפת ממון. בני האדם מנסים למזול את המחצבים הנמצאים בכוכב פנדרה ובדרך הורסים את הכוכב, הורגים ואם חלילה נלקלל אין מי שיתקן אחרינו.

את האוטוארים מפרים את האיוון העדין כל כך שבין האוטואר ובין הטבע והכל בגשם הקדמה והנאורות. באחד מרגעי השיא של הסרט מזהיר גיבור הסרט את הילדים ואומר להם שבני האדם כבר הפכו את כדור הארץ לשממה וקעת להם באים להרוס את הכוכב שלהם, ואם הם לא ילחמו על חייהם, גורלו של כוכבם יהיה כגורל כדור הארץ. השלמה למצבו העגום של כדור הארץ ברוחה. גם אנו התחלנו במשימה של "וינחחונו בגן עדן לעובדה ולשמרה". גם האנושות התחילה עם קישור מדהים לבעלי החיים ולצומח, האדם קרא שמות לכל יצורי העולם, הורשה לאכול מכל עץ הגן והתהלך בגן לרוח היום. האדם הראשון לא הורשה לאכול בשר בעלי חיים והם היו העזר הראשון כנדר.

לאט לאט הגיעה הקדמה והאדם החל להיות חורש נחושת וברזל, לבנות ערים ומגדלים בנדיים בשמים, לדרוש בבעלי החיים ולהרוג אותם.

האדם "הנאור" החל לכבוש לא רק את בעלי החיים אלא גם את בני האדם שנחשבו נחותים ממנו למרות תרבותם המפוארת. כך היה בדרום אמריקה עם תרבות המאיא, כך היה באפריקה עם השבטים השחורים שהפכו לעבדים, וכך קורה עד היום בסרי לנקה ובמקומות נוספים שבהם האדם הנאור והמתקדם חומט מחצבים כגון יהלומים, ברזל, נפט ועוד ובדרך מרכא וגזול את תושבי המקום והורס את כדור הארץ.

הוליווד כנראה איננה בניה לסוף אמתיו ודואגת תמיד שהסוף יהיה טוב. בסרט בני האדם מגורשים בסופו של דבר מהכוכב וחוזרים לכדור הארץ, מה שאומר שלפחות בעיני הבנאי והתסריטאים אנתנו הרעים ולא הטובים, השאלה מה יקרה במציאות שלנו, האם יש לנו לאן לברוח? האם יש לנו לאן לחזור?

כוחם של התמונות הצליליים הוא גדול מאוד. בשעתים וחצי של סרט עברתי חוויה אשר צרבה במוחי מחשבות נוגות על התנהלותנו בעולם שבו אנו חיים. מעולם לא חוויתי בצורה חזקה כל כך את המדוש המפורסם האומר "בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון נטלו והחזירו על כל אילנו גן עדן, ואמר לו: ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן וכל מה שבראתי – בשבילך בראתי. תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמם, שאם קלקלת אין מי שיתקן אחריו" (מדרש קהלת רבה, פרש' ז, בט"ו בשבט באב עלינו לטובה, בין אם נלמד עם דפי מקורות ישנים וטובים ובין אם נוכח לחווית צפייה מתקדמת בתלת ממד, נוכר כי הנוחנו כאן בגן העדן העולמי כבונו" לעובדה ולשמורה" ואם חלילה נלקלל אין מי שיתקן אחרינו.

<p>נטיעות יער הכיסופים</p> <p>משא</p>	<p>יום רביעי, י'וד שבט (19/01/11) בשעה 13:30</p> <p>בתוכנית:</p> <p>13:30-14:00 התכנסות</p> <p>14:00-16:00 נטיעות והפעלות</p> <p>16:15-17:00 ברכות</p>	<p>לפרטים נוספים ועד מתיישבי גוש קטיף טל: 08-9738000</p>
<p>כמידי שנה נגיע ליער הכיסופים אל חול גוש קטיף לטעת את עצי השדה, ולצפות לעבר המקום אליו אנו מתגעגעים, כמהים ומתפללים לנשום רוחותיו כבראשונה.</p>	<p>הנה קרביים שלי מתמלאים רוח נכון? אני מוכן לצאת לעוד חודש של עבודה. סיופית. אמיצה. למצוא את שמך בכל פינה. לזכות לשים עליו מרקד זוהר - שכולם יראו את הקודש. וזה מצנח את הכל</p>	
<p>הנה קרביים שלי מתמלאים רוח נכון? אני מוכן לצאת לעוד חודש של עבודה. סיופית. אמיצה. למצוא את שמך בכל פינה. לזכות לשים עליו מרקד זוהר - שכולם יראו את הקודש. וזה מצנח את הכל</p>	<p>הנה קרביים שלי מתמלאים רוח נכון? אני מוכן לצאת לעוד חודש של עבודה. סיופית. אמיצה. למצוא את שמך בכל פינה. לזכות לשים עליו מרקד זוהר - שכולם יראו את הקודש. וזה מצנח את הכל</p>	

הרב חגי גרנט, ראש ישיבת אמי"ת כפר גנים, פתח־תקווה

היערני הסנימה

הרב נתנאל יסיפון, ראש הגרעין החינוכי נתניה, יום ט"ו'ב הארץ

האמתי שברצון זה, עלינו לפתח בקשר עם ארצנו את ממד קבלת השפע והטוב שהיא נותנת לנו, ונסביר את כוונתנו: שנים בבות כבשנו את הארץ, לחמנו למענה, נטענו בה, וכיסויה במרבר של בתים. אולם דומה שההמצנו משהו - לימדנו אותה אך לא למדנו אותה, דוברנו אליה אך לא הקשבנו לה, לחמנו עליה אך לא נחנינו ממנה. את המשקולות במגוון תנועות שונות ומרשימות. בשלב מסוים נכנס הבחור לאקסטוזה של ממש.

שהרגיש שאני מתבונן בו בפליאה, פנה אליי החבר ואמר - "התרגילים האלו שבבילוי הם כמו תפילה שבליל". אמרה זו הכתה בי כבר, אמרתני לעצמי - הבחור הזה מבין באמת ובעומק מתי תפילה. הוף ויודע את הסוד הגדול, שתפילה היא הזמן שבו האדם עוצר את שטף החיים, ומתחבר לעצמו ומתוך כך - לאלוקיו.

כידוע, אמר ר' שלמה קרליבך, הנוער של היום לא בא לתפילה, לא מפני שהוא לא רוצה להתפלל, אלא מפני שהוא משתוקק וערוץ לתפילה עמוקה וגבוהה מאוד. אם נעניק לו תפילה כזו הוא ירוץ לתפילה. כיצא דברו בנוגע לאמונה. מון הרע קוק אמר - כל הכפירה היא כפירה ב'אלוקים קטן', אך בעומקה היא תשווקה לאמונה ברמות גבוהות וחדות.

וכך בדורנו בנוגע לארץ ישראל. עם ישראל משתוקק ורץ את ארץ ישראל במקומות חדשים. אפשר להרגיש שבנומקה של התביעה ל"שלום עכשיו" גנוה הכמיהה ל"גאולה עכשיו" - תשווקה עזה וכנה למצב שבו יצילח העולם, לאחר אלפי שנות פילוח, משברים, מאבקים ותיוקנים, להגיע אל המנוחה והנחלה. בקשר אל הארץ תשווקה זו מתבטאת בתחושת האכזבה המתלווה להשקעה הרבה בארץ, בעוד היא לא העניקה לנו עדיין בתמורה את השלווה והמנוחה שלהן ייחלנו, ועדיין איננו יושבים בה "איש תחת גפנו ותחת תאנתו".

והיה שתוקה בוכר הקופצת למדרגה גבוהה בטרם הוכשר האמן לכן, אך בשרושה היא תשווקה אמתית, שהרי אנו שואפים ומקוים לגאולה. לפיכך, לשם מימוש החלק

<p>נוטעים סובלנות</p> <p>עוקרים הענות</p>	<p>כנס סובלנות יהודית-ישראלית</p>
<p>החברה הישראלית עומדת לנוכח אחד האתגרים הקשים ביותר שבפניה עמדה מאז קום המדינה: בשם מערכות ישראל ובשם האנאמות ליהדות מתחולל בתוך העם היהודי הוולנות של אזרחי ישראל הערבים מחברותם בקהילה האזרחית בישראל. הולך העם היהודי שחוהה בצורה הקשה והאיזמה ביותר את הדרתו וטילוקו מمرחבי הקיום האזרחיים עולים קולות שמנסים לעגן הדרה זו בדת ישראל וביהדותה של המדינה. מציאות זו מחייבת תגובה אזרחית יהודית. שתיקה היא שותפות דוממת ברעיונות מסוכנים אלה. אסור לחשות.</p>	<p>לשם כך, אנו מזמינים אתכם לחבור למכון שלום הרטמן לכנס בשיתוף ארגונים פולורליסטיים, אישי ציבור וחברי כנסת. נשכ יחדיו, נלמד ונפעל לקידום סובלנות יהודית אזרחית בחברה הישראלית.</p>
<p>אנו מבקשים לקיים את הכנס בט"ו בשבט – יום ייסוד הכנסת; יום שבו עם ישראל קיבל על עצמו את עולה של הריבונות האזרחית.</p>	<p>הכנס יערך בט"ו בשבט תשע"א, יום חמישי ה-20 בינואר 2011 בשעות 20:00-15:00, במכון הרטמן (רח' גדליהו אלון 11, ירושלים).</p>
<p>הכנס יורכב ממליאת פתיחה ומליאת סיום וביניהם מושבי "עיון דיוין". אנו מונים אליכם, כארגונים השותפים לדרך, לקחת חלק בכנס כמשתתפים פעילים.</p>	<p>אם אתם נכונים להשתתף, אנא העבירו בהקדם אישור ולגונו ללורה גילינסקי laura_gill@shi.org.il. במהלך הימים הקרובים נעביר את פרטי התכנית המלאה ואת אופן ההרשמה לכנס.</p>
<p>מכון הרטמן נושא בעלויות הכנס ועמידו הסעה לקבוצות גדולות בתאום מראש עם sara@igt-tours.co.il.</p>	
<p>בברכה,</p> <p>הועדה המארגנת מכון שלום הרטמן</p>	
<p>הרב ד"ר דינאל הרטמן נהג גילת מוכ"ל</p>	<p>פרופסור אבי שניא עמית מחקר בכיר</p>
<p>שרגא בראון עמית מחקר</p>	<p>שאל דוד מנהל חט"ב הרטמן בנים</p>
<p>לורה גילינסקי סמנכ"ל קשרי חוץ</p>	

הרב נתנאל יסיפון, ראש הגרעין החינוכי נתניה, יום ט"ו'ב הארץ

מקדש

הרב מנחם מקובר, ראש ארגון "והראנו בבנינו" לקידום תודעת המקדש

ירושלים וקדושתה

הר המוריה הוא המקום שה' איווה למושב לו. זהו מקום השראת השכינה, שתוקף קדושתו מאז ראשית הבריאה. שלוש קדושות, שתוקפן מן התורה, קיימות בירושלים. קדושות אלו מקבילות לקדושות שהיו בעת חניית בני ישראל סביב למשכן בתקופת המדבר. הקדושה הראשונה היא **● קדושת ירושלים שבין החומות**, הנקראת בשם מחנה ישראל. קדושה שנייה היא **● קדושת הר הבית**, הנקרא בשם מחנה לויה, ואילו הקדושה השלישית היא **● קדושת העזרה**, שהיא החומה התוחמת את החצר הפנימית של המקדש, שבה הייכל ומזבח העולה, והיא נקראת בשם מחנה שכינה. לקדושת המחנות משמעות הן מבחינת הקרבת הקרבנות, הנעשית בעזרת בלבד, הן מבחינת אכילת בשר הקרבנות והן מבחינת שילוח טמאים. כך שלהלכה, לדוגמה, טמא מת אסור באיסור שחיבים עליו כרת בכניסה אל מתחם העזרה המקודשת.

הר הבית והעזרות

גודלו של הר הבית בתחילת ימי הבית השני היה **חמש מאות על חמש מאות** אמה (כ־250 על 250 מטר). גודלו של מתחם הר הבית כפי שהוא היום הוא כמעט כפול, וזאת תוצאה של הרחבה שנעשתה בעיקר בתקופת הורדוס, מה שמקשה עלינו את זיהוי מיקומו המדויק של השטח המקורי. הנוכנס אל ההר היה נתקל בדרכו בדרך בנובה עשרה טפחים (כמטר), ולנכרים לעבור את הגדה מעבר לגדר נמצא שטח הנקרא בשם **● 'החיל'**, שהקיפה את חומה העזרה ונקראה בשם **● סורג**. מדרבנן אסור לטמאי מת **●** ולנכרים לעבור את הגדה מעבר לגדר נמצא שטח הנקרא בשם **● 'החיל'**, ובו **● שתיים עשרה מעלות** המובילות אל מתחם העזרה. בצדה המזרחי של העזרה נמצאת **עזרת נשים**. זהו שטח המשמש בעיקר כמקום כינוס לנם, ובגדיו כמה לשכות שהידועה שבהן היא לשכת השמנים שבה אחטנו את השמן ואת היין. מאכן נעפיל באמצעות **● חמש עשרה מעלות אל שערי ניקוח**, המוביל אותנו אל תוככי **העזרה המקודשת**.

השטח שבמזרח העזרה נקרא בשם **'עזרת ישראל'**. זהו שטח צר, שרוחבו רק אחת עשרה אמות (**מפות משישה מטרים**). לשטח זה נכנסים לשם תפילה והשתחויה ישראלים טהורים. ארבע מעלות מובילות למתחם של עזרת הכהנים, שבמרכזו נמצא מזבח העולה, שהוא לב המקדש. מימין למזבח, בצדו הצפוני, נמצא אווז **בית המטבחים**. בו מתבצעת שחיטת הקרבנות, ולשם כך מיועדת 24 טבעות השחיטה. לצדן נמצאים עמודים ושלחנות המיועדים להפשטת העור ולהדחת איברי הקרבנות.

יבור רחב וגדול מתחבר כיום ללימוד עולם המקדש והקודשים דרך לימוד הדה היומי בסדר קודשים.

לעולם נשגב וטמיר זה, לחשיבות הלימוד והערגה, ומתוך כך להתעורר אל התכלית הנרצית מלימוד זה, שהיא **בניין בית המקדש**.

אלפיים שנה יהודים מתפללים ומייחלים למקדש, כמהים אל מציאות נשגבה ועלומה שנראית כחזיון תעתועים רחוק ומסקרן. כותב על כך

הרמב"ם (בפירושו לסוף מסכת מנחות): "ואמרו: תלמידי חכמים העוסקים בהלכות עבודה מעלה עליהן הכתוב כאילו נבנה בית המקדש בימיהם, **ועל כן ראוי לאדם להתעסק בדברי הקרבנות ולשאת ולתת בהן, ולא יאמר הרי הן דברים שאין צורך להן בזמן הזה כמו שאומרים רוב בני האדם**".

הרמב"ם מעורר את חשיבות העיסוק בנושא המקדש והקרבנות, בהיותם מפתח לקיומם המקדש מהריסותיו. באופן דומה כותב רבנו בעל 'שבט מוסר' (פרק מ'): "בניינין הקרבנות אמרו: כל מי שעוסק בפרשיות הקרבנות כראוי הנה הוא כאילו עוסק מכל יום בבניין בית המקדש, וג"כ כאילו בנה מזבח ומקריב עליו ממש הקרבנות... **גם הוא סיבה לקיום עולם התחתון ולקיום עולם העליון**". כדי להעציץ את עצמנו ולהתחבר לשרוש הנושא ננסה לסקור במאמרו את יסודות עולם המקדש והקודשים. נתבונן הן במבנה הכללי של המקדש והן בנקודות בסיסיות ממהות עולם הקרבנות.

מזבח העולה

בתקופת הבית המזבח היה בנוי מאבנים. זהו מבנה גדול, שגובהו עשר אמות (כחמישה מטרים), כגובה **בית בן שתי קומות**. רוחבו בתקופת הבית השני ל"ב על ל"ב אמה, כ־16 מטרים כל צלע. אל המזבח עולים באמצעות כבש, שאף אורכו ל"ב אמה, ומכאן שאורכו הכולל של המבנה מתחילת הכבש בדרום ועד לצפון הנו למעלה **משלושים מטרים!**

על גג המזבח נמצאות שלוש מערכות אש:
● המערכה הגדולה, עליה מקטירים את איברי הקרבנות,
● מערכת הקטורת שממנה לוקחים גחלים עבור הקטורת המוקטרת בהיכל,
● מערכת אש התמיד שבה דולקת אש באופן קבוע. במרכז המזבח נמצא **● התפוח**, אילו צוברים את הדשן של הקרבנות.
למזבחי יש **● יסוד**, שזו מדרגה המקיפה את המזבח בחלקו התחתון בשני צדדים: במערב ובצפון. על היסוד שופכים את שיירי דם הקרבנות. בראש המזבח ניצבות קרנות. מבנה גג המזבח הוא **ריבוע מדויק**. בחלקו העליון של המזבח נמצא **● הסובב**, מדרגה המשמשת לזריקת הדם של חלק מהקרבנות. אל הסובב עולים באמצעות הכבש הקטן.

הקרבן

סוגי הקרבנות הכלליים

הקרבנות קרבים מבהמות, מעופות או מן הצומח. הבהמות הן בקר וצאן בלבד.

מערכת הקרבנות נחלקת לשני סוגים מרכזיים: **קודשי קודשים** ו**קודשים קלים**. ביניהם קיימים קרבנות ציבור וקרבנות יחיד, שחלקם חובה וחלקם רשות. נעסוק תחילה בקרבנות הבהמה.
קודשי קודשים – קרבנות בדרגת חומרה גבוהה, שעיקר עניינם הוא כפורה. למערכת זו שייכים סוגי הקרבנות הבאים: **עולה, חטאת, אשם וכן שלמי צבור**. הם נחשטים בצדו הצפוני של מזבח העולה.

קרבן עולה הוא קרבן שעולה כולו כריח ניחוח לה', ופרט לעורו שניתן לכהנים לא נהנים ממנו. הוא קרב נכרות הכתוב, כמו קרבן התמיד וקרבנות המוספים, או קרבנן נדבה שעניינו לדוגמה תיקון למחשבות נמנות או התקרבות לה' יתברך.

קרבנות החטאת והאשם קרבים כתיקון לחטאים מסוימים שאותם בקעה התורה. חלק מחליבים הפנימיים, הנקראים בשם **אמורים**, מוקטרים על גג המזבח, ויתר בשרם נאכלים לכהנים זכרים בתחום העזרה המקודשת.

חטאת פנימית – קרבנות מסוימים מאוד (כמו קרבן העלם דבר שמקריבים חברי הסנהדרין אם הורו בשוגג הלכה שחייבים עליה חטאת). את אמוריהם מקטירים על אש המערכה ואילו את דמם מזים בתוך ההיכל (לפני הפרכתו ועל מזבח הזהב). יתר בשרם נשרף מחוץ לירושלים. בין קרבנות אלו מצויים גם שניים מקרבנות יום הכפורים, פרו של הכהן הגדול והשעיר לה', שאת דמם מזים גם בקודש הקודשים.

קודשים קלים – קרבנות שאינם קרבים ככפורה אלא רק כנזרת הכתוב, כתודה או כהתקרבות לבואר יתברך. במערכת זו נמצאים קרבנות השלמים, שקרבים כנזבת יחיה. המיוחד בהם הוא שיש בהם ממד של שלמות: יש בהם חלק למזבח (האמורים), חלק לכהנים, וחלק לבעלים. פרט לשלמים נכללים בסוג זה קרבנות נוספים: קרבן התודה שזמנו קרבנות ארבעים חלות, קרבן הפסח שהוא קרבן ייחודי עם הלכות מיוחדות, וכן קרבנות הבכור והמעשה.

עבודות הקרבן המרכזיות

עבודות הקרבן המעכבות בקרבנות הן: שחיטה, קבלת הדם, הולכת הדם וזריקת הדם.

שחיטת הקרבן – השחיטה שורה גם בור, שאינו כהן. השחיטה מתבצעת בצפון העזרה בקרבנות קודשי הקודשים, ובכל העזרה בקרבנות סוגו קודשים קלים. בקרבנות מסוימים, כמו עולה, חטאת וקרבן תודה, הבעלים סומכים ידיהם על ראש הקרבן לפני שחיטתו ומתוודים.

קבלת הדם – את דם הנפש של הקרבן שחיתו מקבל אחד הכהנים לתוך כלי שרת, הנקרא בשם **'מזרק'**.

השלב הבא הוא ה**וולכת הדם** – הכהן מוליך את המזרק לעבר המזבח. הפעולה האחרונה, **זריקת הדם**, תלויה בסוג הקרבן. בקרבנות מסוג עולה, אשם ושלמים הדם נזרק בחלקו התחתון של המזבח

(בקרבנות הצפונית־מזרחית והדרומית־מערבית). יוצא הדופן היחיד הוא קרבן החטאת, שדמו ניתן בחלקו העליון של המזבח, על ארבע הקרנות.

הבטחת מרן הרב אליהו זצ"ל מגנזי מרומים

אלמלא הרב החלבן היה אומר לי שמדובר בדברי אמת ושעילוי לפרסומם, ואלמלא הרב שמואל אליהו היה מעודד אותי לפרסם את הדברים, אולי לא הייתי מפרסמם.
בליל שישי, ערב שבת לפני שבוע, פרשת בא, בעוד אני עוסק בהכנת הכתבה שלפניכם, חלם בני הבכות, שמשם אינו מהמריבים לחלום, את החלום הבא.
אנו יושבים בביתנו סביב שולחן השבת. בראש השולחן יושב מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל. הוא אווזו בידיו ספר העוסק בענייני הבית השלישי, ומענין בו בהתפעלות ובשמחה רבה. בידו השנייה הוא מוחא את ביאורו של הרמב"ן לגזרה ומראה לי כמה קטעים. לאחר מכן, כך מספר בני, הרב פונה אליי בשתותי לב, ומורה לי שעילוי לפרסם במסגרת ההרצאות שאני מעביר את החשיבות והחובה שבלימוד נושא המקדש ובעיסוקו בו כיום. ואם לא די בכך – הוא חתם את דבריו באמרו **שהוא מבטיח שכל העוסק בנושא המקדש יש לו חלק לעולם הבא**.

הדברים התורו בי רושע עז, ועוררו בי רגשות חזקים. בעודו חי היה מוונן ורבונו מן הרב מרדכי אליהו זצ"ל מוזקד אותי מאוד בנושא הפצת תורת המקדש. הפעם האחרונה שבה זכיתי לראות את מני הרב, ולהתברך מפיו, הייתה בית ששכב על מיטת חלוי. הבאתי לפניו את טיוטת ספרי "אוצר הבית השלישי" שאותו הוא לא זכה לראות, ולמרות מצבו הוא התאמץ וקרא את ההקדמה לספר. פניו אדור משמחה, והוא אותי מבילות עיניו חמות וחזיק אותי אהא.

שבוע בדיוק לפני פטירת מרן הרב זצ"ל נמשתי עם בנו, מו"ר הרב שמואל אליהו שליט"א, בלשכת הרב בירושלים. הבאתי עבורו ועבור מרן הרב את הספר שיצא מהדפוס. הרב שמואל הניח את הספר על שולחנו של הרב זצ"ל, ושם היה הספר מונח בעת פטירת הרב.

מיד אחריו שבני סיפר לי את החלום, שיתפתי את הרב החלבן בדברים, וכאמור הוא חיזק את אמיתות החלום ואת הצורך להפיץ מסר זה בקרב הציבור הרחב.

דברי חיזוק אלו של מרן הרב זצ"ל הם איתות וסימן על הצורך להמשיך ולקדם את הנושא.

אני עסוק בימים אלו בהקמת אתר אינטרנט מרכזי לתודעת המקדש, שבמסגרתו אני מקווה להמשיך ולחזק את הקשר של כלל הציבור אל בית מקדישנו.

הרב מנחם מקובר

דברי מרן החפץ חיים בדבר ההתעוררות ללימוד קודשים

כך כותב מרן החפץ חיים בספרו 'ציפית לישועה': "...בימינו אלה, שכברו זלצנו שהמם יעקבתו דמשיחא ולא רחוק היום שיתגלה כבוד ה' בעולם על ידי ביאת אליהו הנביא ומשיח צדקנו, ונזכה לבניין בית המקדש ונקריב אז קרבנות כפי שכתוב בתורתנו הקדושה, הרי אנו צריכים להכין את עצמנו בלימוד דיני עבודת הקרבנות ודיני הקודש והמקדש..."

ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים

התמונות לוקוחות מתוך האלבום המהודר "אוצר תורת הקרבנות" שמונד לצאת לאור בקרוב בהוצאת 'דני ספרים'. תודה לארגון 'והראנו בבניינו' וכן לעמותת היכלא דרשב"י

בוחרים עתיד

יריד מוסדות ההשכלה הגבוהה בשיחוף עולם קטן

כל המוסדות, כל המכללות, כל הקורסים וכל מכוני הפסיכומטרי במקום אחד!

בואו גם אתם לקחת חלק ביריד ואף אחד לא יפספס אתכם..

היריד יתקיים בתזמון מושלם לתקופת ההתלבטות לגבי לימודים לשנה הבאה.

מופע סיום לבאי הכנס בלבד

יום חמישי כ"ט בשבט 3.2.11

בנייני האומה בירושלים אתם ממלש לא רוצים לפספס!

לפרטים נוספים
ולקבלת טופס הומתד:
052-841 9475
בחירת מיקום הרובץ
חנישה ע"פ סדר הומתד.
כל הקודם זוכה!

פיקוח אסתר 6 ניקמן

תורה ומד"א

אביעוד הזניז

כשנים עשר אלף איש משתייכים למערך המתנדבים של מד"א. למעלה מ־7,000 מתוכם הם מתנדבי נוער. אין בידי מספרים מדויקים, אולם ע"פ התנאים של מד"א עצמו – אחוז גדול מתוכם הם מתנדבים דתיים.

לפני קצת יותר משנה – בגיליון 225, התפרסמה הכתבה "תורה ומד"א". בכתבה זו נפרסו מעט מהמורכבויות הרבות שעמן נגפש מתנדב דתי במהלך ההתנדבות במד"א. השירות המשותף של בנים ובנות בגיל צעיר, כמו גם המפגש עם בני נוער שאינם דתיים, בצירוף העובדה ששירותי במד"א מלווה במתח נפשי גבוה ובחוייות מסעיות משותפות רבות, גורמים ביחד להתמודדויות מאוד לא פשוטות. ההרגשה שאנו מצילים חיים מפנה לעיתים על האפשרות לשים לב לבעיות האמתיות ולגבולות שפוצרו.

בנוסף, החיכוך המתמיד, שלעיתים קרובות הוא אפילו נצרך והכרחי, וההיתרים הזמניים לנעת בחולה או במתנדבת לצרכים טיפוליים – גורמים גם הם לשחיקה לא קטנה. שלא לדבר על מערכות יחסים שנוצרו לא פעם בין מתנדבות למתנדבים או לעובדים מבוגרים.

בעיות נוספות בהתנדבות במד"א נוגעות להלכות שבת:

ידוע מאמר הטו"ז על השולחן ערוך כי מי שאינו לומד הלכות שבת, בהכרח יעבור על כמה איסורים. הדברים אמורים לפי אדם פרטי, ונכונים פי כמה וכמה כלפי אנשי מד"א, הנפגשים מדי שבת בהלכות פיקוח נפש וספק פיקוח נפש, והלכות שבת אחרות. השאלות רבות מספר: לכמה מתנדבים מותר להיכנס לאמבולנס בשבת – כמה שפחות או בהרכב מלא? האם מותר לחזור לתחת לאחר מקרה? האם מותר להסתובב עם הנהג ברחבי האזור? ומה עושים כשפתיחת הדלת באמבולנס מדליקה אור? השאלות אינן מבצעיות בלבד, והן כוללות התמודדות עם נהלים ובעיות טכניות כמו הקוד בכניסה לתחנה, מילוי טפסים, עבודה עם סמפון, דיבור בקשר וכו'. בכיר במד"א שאתו דיברתי אמר שהוא אינו עובד בשבת, ממת הסיבוך הגדול הכרוך בכך.

אכן, השאלות הרבות והשחיקה גורמות להיזדרדות ולנפילות. לא בדקתי את הנתון הזה, אולם ממה שראיתי, שמעתי ונתקלתי – אחוזי הדתי"שים במד"א בורים במיוחד.

הכתבה שפורסמה אז ע"י עזות 'פלפול' העלתה שאלות רבות, אולם נראה היה שתשובות – אין. היו שטענו כי צריך לקרוא לנוער להליר רגליו במד"א, אך מלבד הבעייתיות הגדולה בתפקוד המערכת, מה יהיה על אותם אלו (כמוני) שכבר עמוק בפנים?!

בתחנות שונות ניסו למצוא פתרונות נקודתיים לבעיות: בתחנה בירושלים ייחדו משרתה אחת נפרדת, ורישום טפסים בשבת התאפשר חלקית באמצעות שימוש ב"טופס שבת".

הכנו עבורכם הכל כדי שתוכלו יום יום כמה דקות ללמוד עם הילדים

י"א בשבט ימים יפים לנסינו חינום!

מסיפורי התנ"ך שצטלם והפאתספנתה

רוצה לבקר את הנביא מבלי להביא לו תשורה קטנה?
אם את הבעיה הזו ניתן לפתור? אמר הנער לשאול, יש לי מטבע יפה, ניתן אותה כשי לנביא!
שאלו והנער פנו לעבר השביל המוביל העירה, סקרנים לקראת המפגש עם הנביא. באותם הימים נהוג היה לכנות את הנביא בשם "הרואה" על שם שהוא חזה ורואה את העתיד.
מרחוק ראו כמה נערות יוצאות לשאוב מים.
סליחה" פנה שאול בקול מהסס, "אתה יודע במקרה היכן הרואה?"
שמואל חיך לעבר הבחור הגבוה, "אני הרואה" אמר, "אתה מחזמן לאכול עימי היום, מחר תחזור לביתך. ובנוגע לאתונות, הוספי שמואל לומר לשאול הופתע, "אל תדאג לאתונות, הן כבר נמצאו!"

מה יאמר הנביא לשאול?
את זאת נדע מחר א"ה..."

תכנים של טף יומי והשקנו הרבה כסף ומאמץ, כל הכויות שמורות. אין להפיץ ללא אישור.

פרטים באתר www.TafYomi.co.il

נדב גדליה גלעד

"מצלמה רצה? סאונד רק? אחת, שתיים, שלוש ...ו. בעזרת השם!" כך זה נשמע על הטל של הסרט "קשר חופשי", סרט שאשון מסוגו מבית ההפקה של ישיבת "תורת החיים". כאן במימיהם את החיים אחרת ומניחים את הדעת למי שהתיאש למייר מדתיים שעושים קולנוע ומלכלכים על הגור שממנו יצאו. צמד המילים "בעזרת ה" מחליף כאן את המילה 'אקשן', על אף שאקשן כאן היא בהחלט לא מילה נסה. בית הספר לקולנוע 'תורת החיים' ובית ההפקות שלו מלמדים קולנוע ועושים סרטים מקצועיים שמצליחים לרגש ועל הדרך לחזק מצווה כלשהי.

'קשר חופשי' למשל, מספר סיפור נפיץ בהחלט שנוגע בנימים העדינים בחברה הדתית-הלאומית אך לא מעורר פרובוקציות מתבקשות. הסרט מספר את סיפורו של שמייסט שעובר תהליך של התחזקות ואת הקשיים החברתיים הנובעים מכך. העלילה מכניסה על הדרך גם את דילמת האינטרט המדוברת כל כך. הסרט נמצא בעריכה בימים אלו ואמור לצאת לסבב הקרנות רחבי הארץ, בעיקר בבתי הספר הדתיים.

את בית הספר לקולנוע 'תורת החיים' הממוקם ביד" בנימין, מנהל כיום שגב כחן (32) יחד עם צוות שלם של מורים מקצועיים שמלמדים את מקצועות הקולנוע השונים: בימאות, תסריטאות, עריכה, הפקה וצילום.

"בגיל 21 חזרתי בתשובה", מספר שגב. "גדלתי גנוש קטיף ומגיל צעיר נמשכתי מאוד לקולנוע. כשחזרתי בתשובה, הכי קשה היה לי לעזוב את הסרטים, אבל ב"ה הצלחתי. כשנפתח בית הספר לקולנוע 'תורת החיים' הצטרפתי אל הלימודים. יש בי משיכה גדולה לעסוק בקולנוע, והנסיגון הקולנועי שלי מהעבר הא־דתי שלי עוד לי מאוה, בדיעבד".

אדם מוצא את התפקיד שלו בחיים, תפקיד תורני בכל תחום, וזה יכול להיות גם חקלאות, קולנוע וכל נושא חיובי אחר. אדם צריך לדעת שהוא חלק ממפעל יהודי תורני גדול בכל אשר הוא עושה ושואה פועל עם הקב"ה לתיקון העולם

מתנדב או עובד במד"א נשמח לעמוד בקשר: mdados01@gmail.com

הכותב הינו חובש מתנדב במד"א ירושלים.

רואה סרטים, עדיף שיראה סרטים שיקרבו אותו ולא שירחקו אותו. בנוסף אני באמת חושב שגם מי שלומד תורה יכול לראות פעם בכמה זמן סרט שיכול לקרב אותו יותר לקב"ה. סרט שעושה בנאווה לדוגמה יכול לפעמים להשפיע יותר מהרבה ספרי מוסד שמדברים על אותו נושא. אין בכך פסול, ובלבד שלא להפוך זאת לדבר קבוע".

העולם היום, גם בסרטים ההוליוודיים מחפש משהו רוחני יותר. משהו שמעבר, כמו 'מטריקס', תעשיית הקולנוע נמנעת מלעשות את הסיפורים 'רגילים', והם משחזרים את ההצלחות של הסיפורים הרוחניים הוותיקים בסרטי המשך והמשך של המשך, וכשסיוף סוף מישוה מביא חומר חדש בסגנון - זה מסקרן אנשים

טענה שזה לא משנה שאנחנו יהודים והם נוצרים, כי הרעיון של חיפוש אחרי האמת הוא אוניברסלי, ומתאים לכולם. "ההצלחה חששתי ללכת לשם, בכל זאת זה סרט ששומר את הנצרות באופן גלוי ומוקרן ברומא, אבל שאלתי את הרב טל והוא אמר לי ללכת בלי חשש. אחרי זה חשבתי להשמיט את הסרטים שמדברים נגד הנצרות, אבל גם אותם השארתי בסוף. והנה כולם דיברו עליו שם לטובה".

מה תפס אותם כל כך חזק בסרט?

"העולם היום, גם בסרטים ההוליוודיים, מחפש משהו רוחני יותר משהו שמעבר. כמו 'מטריקס', תעשיית הקולנוע נמנעת מלעשות את הסיפורים 'הרגילים', והם משחזרים את ההצלחות של הסיפורים הרוחניים הוותיקים בסרטי המשך והמשך של המשך. הכל נבנה על מה שכבר הצליח, כי הקהל רוצה משהו רוחני, עם שמענות אמיתית. וכשסיים סוף מישוה מביא חומר חדש בסגנון - זה מסקרן אנשים. ככה אני רואה את זה".

עם כל הכבוד לכלי העצום הזה שקרא קולנוע, אני שואל את שגב, האם בבית ספר אמיתי יותנים את הדעת למושגים כמו גאווה וזוהר ששכיחים למיז בתעשייה מהסוג הזה?

"כמו בכל דבר, גם להיות עורך דין או רואה חשבון שמצליח מאוד - בכל תחום מתמודדים עם גאווה", הוא משיב, "וכמו בכל דבר בחיים המקודה היא אצל האדם עצמו. אם משהו מביא אותו לגאווה - עליו לעבוד על זה. ב'תורות החיים' מנמקים את עבודת המידות כבסיס הכרחי לכל 'צידה. חוץ מזה, מלבד שחקנים יש עוד תפקידים רבים בעשייה הקולנועית שרובם לא בתחום הנוצץ אלא מאחורי הקלעים. אני יכול להגיד שחטט אצלנו נראה אחרת לגמרי ממה שרגיל להיות בעולם הקולנוע, בכל מה שקשור למידות טובות וריבוק חברים".

פסטיבל קאן? - יעד ביניים

"קולנוע נתפס היום כמשהו חילוני אבל זה כלי חזק מאוד שהקב"ה לא הביא סתם לעולם", מסכם שגב. "אנחנו חייבים להשתמש בו כמו שצריך. זה חלק מחינוך דור העתיד. מי שלא צריך את זה, זה סודר, אבל רוב עם ישראל היום צריך קולנוע וטלוויזיה, וזה בהחלט חזון בעינינו - לעשות חומר מקצועי בכל אינסוף הנושאים שמעסיקים אותנו – סדרות מקוריות, סרטים דוקומנטריים ועלילתיים, תומרים לנועה. הרי היהדות היא אינסוף ואפשר לייצר ממנה המון חומרים טלוויזיוניים וקולנועיים".

מה החלטו הכי גדול שלך?
"שהסרטים שלנו וסרטים יהודיים אמיתיים ואותנטיים נוספים ישודרו בכל העולם ויקרבו הרבה אנשים לאמת הפנימית. לכותב באיזה פסטיבל 'קאן'? לאו דווקא, זו נקודה, המשרה שלנו לקדם שם שמים".

הכוח הגדול של כוח המדמה הוא אישיו לו קו ישיר ללב האדם והוא מהווה אמצעי לגילוי הנפש ולהוצאת הרגשות החוצה. זאת הסיבה שאנשים נמשכים כל לסרטים, שבאמצעותם הם חווים רגשות של אהבה, שנאה, פחד, התרגשות וכו'. זהו אחד הכלים הכי חזקים, גם לטוב וגם לרע

הרב שמואל טל מאמין בקולנוע היהודי

ראשי ישיבת 'תורת החיים' הרב שמואל טל, שמעודד מאוד את בית הספר, הוא זה שמכוון את התלמידים המתאימים ליצירה קולנועית. "התורה היא הדבר החשוב ביותר בחיים כמובן", אומר שגב, "והכל מבוסס על רבותינו.

תפיסת הרב בעניין הזה היא שבצערותם האנשים צריכים ללמוד בישיבה כמה שיותר, כמה שנים טובות. אך בגיל מסוים לא כל אדם יכול ללמוד כל היום – לא בגלל שהוא סוג ב' - ולאט לאט אדם מוצא את התפקיד שלו בחיים, תפקיד תורני בכל תחום, וזה יכול להיות גם חקלאות, קולנוע וכל נושא חיובי אחר. אדם צריך לדעת שהוא חלק ממפעל יהודי תורני גדול בכל אשר הוא עושה ושהוא פועל עם הקב"ה לתיקון העולם. כדי לשמר את התפישה הזאת ואת הייעוד הזה, על כל אחד כמובן לקבוע, בתוך הבחירה שלו בחיים, מובנים ללמוד התורה".

מה הרב יאמר לבחור מוכשר מבחינה תורנית וגם מבחינה וללכת לעשות קולנוע?
"אני לא מדבר בשמו אבל מניח שאין הכרעה גורפת, וישוה בחור יצטרך לבדוק עם עצמו ולברר את כל הרצונות שלו ובנוסף יעשה שאלת חכם".

הולך טוב גם אצל הנוצרים

"בתורת החיים' מרגישים בטוח ללכת כבר על הבינלאומי – הייתית אתמול במשרד החוץ כדי לקדם את כל נושא הפסטיבלים בחו"ל", מספר שגב. "כמה סרטים שלנו כבר נכנסו לפסטיבלים באיטליה ובטייוואן וגם לפסטיבלים בארץ". בפסטיבל ירושלים לפני שנתיים זכה

אחד מהסרטים של בית הספר, 'בחמימותה של אש־קודש', בלא פחות מהמקום הראשון והוכרז כסרט הטוב יותר.

שגב עצמו בייג לא מומן את 'הקרב על החיים' – סרט ייחודי שעסק בדימום אביחי כחן שעבר תהליך חיפוש ארוך בדמות שונות עד שהגיע ליהדות ושב בתשובה שלמה. 'הקרב על החיים' השתתף בפסטיבל סרטים נוצרי ברומא. "בסרט אביחי טוען שאין כלום בדמות האחרות... וזאת הייתה באמת פליאה גדולה איך הנוצרים בכל זאת התלהבו מהסרט הזה. אחת מהמארגנות של הפסטיבל סיפרה לי שפגשתי בסרט פעמים רבות ושכעת היא מקרינה אותו בבתי ספר של נערים נוצרים באיטליה. היא גם מכינה הרצאה שלה שתתלווה להקרנת הסרט בבתי הספר. היא

שיחיו יותר ויותר אנשים כאלו. עלות הפקתו של סרט עלילתי מלא היא לפחות 400 אלף שקלים, זה כשאנשים עובדים יומם ולילה. לצערנו אנחנו נאלצים לא פעם להסתפק גם בתקציב קטן יותר ע"י 'קומבינות' וכל מיני בעלי תפקיד ומקצוע שנותנים את עצמם בהתנדבות, אבל כמובן שתעשייה נורמלית איננה יכולה להחזיק כך מעמד לאורך זמן. גם הקהל צריך ללמוד שעליו לשלם על תוכן שהוא דורש. אי אפשר ליצור סרטים ולתת אותם בחינם לכל דורש. בכל אופן – אני מאמין שעת העזרה הכלכלית של קרנות ובעלי עניין, יחד עם התשלום על הצפייה בסרטים החדשים, אפשר להסתדר בעז"ה.

איטשנוציאל של 800,000 פרט

למה לעודד אנשים ללכת לראות סרטים, לא עדיף שבזמן הפנוי ילמדו תורה?
"בשנים האחרונות אפשר לראות חזרה בתשובה המונית", אומר שגב, "הרבה אנשים שהורגלו לצרוך תרבות בקולנוע לא יכולים לעשות את זה, כי אין להם אלטרנטיבה. אנחנו לא מעודדים אנשים לראות סרטים, אבל מי שכבר

דף דוגמא:
יום א' השבוע, פרשת יתרו

ממתין נוטעים עצים בט"ו בשבט

המורה הזכירה לכולנו לא לשכוח לבוא ביום חמישי עם בדים נוחים לעבודה. חשאלו מה פתאום שלימים בבינה ד' יבואו עם בגדי עבודה לבית הספר? אין צורך להתקשר לאגודה לשלום הילה. פשוט אם לא שמתם לב, ט"ו בשבט מתקרב, ואותנו לוקחים לרמת הגולן לנטוע עצים. נראה לי נחמד לנטוע עצים, אפילו מרגש קצת. תארו לעצמכם שעוד כמה שנים יהיה עץ גבוה כמו הברוש שבחצר, ומי שתל אותו כשהיה קטן? אני. אורן נפן מכיתה ד'! וחווין מזה, המורה הבטיחה שנקבל תעודת שתלן או משהו כזה. אבא תמיד אומר שט"ו בשבט הוא חג יבש מאוד. זה מאוד מצחיק את אמא שלי, הומוור של מבוגרים... מה כל כך יבש בו? שאלתי את אבא והוא ענה ברצינות לשם שינוי: "אין בו ייחוד משלו. אין בו מנהגים מסורתיים..." וגם אין בו חופש. ההרהרתי לעצמי. "ולא תמיד שמים לב שהוא מגיע", המשיך אבא, "וכשהוא מגיע – אף אחד לא מתרגש לקראתו, ואף לא מבכים את לבתו. רשתה גם שפתאום בא וכבר הולך בלי האוטובוסים ואחרי איהו רחם. חוץ משאריות של פירות יבשים שנותרו במזווה בלי לעורר עניין". כזה הוא אבא שלי, אפשר לשאול אותו שאלה קטנה ותיכף ייתן לך הרצאה. והוא עוד היה ממשך אם לאמא של הייתה קוראת לי להבטיח לישון.

לי יש סימן שט"ו בשבט מגיע – תמיד לפני ט"ו בשבט שמים בכניסה לסופר פירות יבשים. נראה לי שבסופר עדיין לא שמעו את השיחה של הרב של בית הספר, הרב תומה אר.

היו שומעים, בוודאי היו מורידים את כל הפירות היבשים מתורכים ושמים בכניסה פירות ששנבחה בהם ארץ ישראל. אפילו אבא שלי, שסיפורתי לה מה שחבר תומר אמר לנו, הבטיחה שבשנה הבאה נקנה רק מפירות הארץ אפילו שהם יותר יקרים מהפירות של תורכים.

סיפורי לבן דודי אילן על הנטיעה שלנו לרמת הגולן ביום חמישי סיפרתי לו על העצים שנשתלו ועל התעודות שנקבל. אילן יוחק. "פחח... לנטוע עצים זה בכלל לא מנהג של ט"ו בשבט. זו המצאה של ציוניים כופרים... בכלל בתנ"ך לא היו שתולים בט"ו בשבט". "אתה היית בתקופת התנ"ך?" שאלתי אותו. "מאריפה אתה יודע?" "ככה הרבי אטר לך בחדר", אמר ביום רביעי ערב, וגם לפני הנטיעה לצפון, שאלתי את אבא אם ציוניים כופרים המציאו את הנטיעות בט"ו בשבט. אבא צחק וישאל מה כל כך משנה לי את המציאה מה. אמרתי ליבא שאולי צריך לבטל את הממצאות החדשות. "אולי נבטל גם את המנהל

טבעת

כשהגעתי לבית הקפה, כרגיל באיחור, הבחנתי בה. יושבת לה בשקט בשולחן הפינתי מוחכה לי, כרגיל. יושבת מכווצת בפינה, שתי ידיה מונחות על הברכיים, וכרגיל נועצת בתפריט מנט בוחן, שרק אני והיא יודעות שהיא לא באמת קוראת אותו, היא שפוט נבוכה להכות ככה סתם בלי להזיזן משהו או אולי להניח עם משהו, זה היא קוברת את מבטה הכחול בתפריט.

ככלל יום שני, כשאני פוגשת אותה בבית הקפה, אני תמהה לעצמי מאיך איך דווקא היא, שכל כך שונה ממני, דווקא אתה נשארת בקשר כל כך הרבה זמן. איך דווקא השקטה הזאת גורמת לי לחכות לימי שני.

כרגיל, עברתי על פני כל הסטודים לאט לאט, תוך תיפוף אולי להזיזן משהו או אולי להניח עם משהו, זה היא קוברת את שערך בכל צעד.

לענין על האוטובוסים והתחלנו לנסוע לכיוון רמת הגולן, המורה רצתה ללמד אותנו איזה שיר על האדם שהוא כמו עץ השדה. הרב תומר אמר לה שהתורה שואלת "האדם עץ השדה? ולא משווה ביניהם. המורה אמרה לרב תומר שלא חייבים להבין את זה ככה ושלאפשר לפרש זאת כשהוואה של האדם לעץ השדה, הרב תומר אמר לה ששלוש חנוך הוא לא פרשן מוצלח במיוחד.

המורה אמרה שזה בכלל נתן דן כתב ושלוש רק עם מהל שישבתי האמת, הפעם האחרונה שראיתי בעיניים שלה כן. אחריו שבועות שלמים שהן היו כבדות, אחרי ימים של בבי ומצוקה, סוף סוף יש אה דע עכשיו אני לא מבינה איך כל הסיפור סביב הטבעת הצליח לשאוב אותה לעצבות כזו גדולה.

הפעם האחרונה שראיתי בעיניים שלה כן. אור הייתה כשהיא התאהבה בו. אבל מאז, הקשר הזה רק עשה לה רע. היא לא הודתה בזה מעולם, אבל אני מכירה אותה מספיק זמן כדי להבחין גם בנצנוצים הזעירים ביותר של עיניה התכולות. אבל לא היה לי מה לעשות. אני לא יכולה פשוט להגיד לה: "תתגרשי ממנו". הם לא נשואים אפילו חודשיים. חוץ מזה שגם אני חשבת בהתחלה שהוא אהלה של בחור, עד לסיפור עם הטבעת.

✎

כשהוא הציע לי נישואין, רק שלושה חודשים אחרי שהם התחילו לצאת, חשבתו לעצמי שזה מחר אבל הוא עשה עלי רושם טוב. אני זוכרת כמה שזה החמאי לי שהיה לה כל חשבון שאכיר אותו, מהם אני אומרת עליו. היא מכונן הייתה מאוהבת בו עד שמעל לראש, כך שזה לא באמת משנה מה הייתי אומרת עליו. עד כדי כך מאוהבת, שכשהוא שלף את הטבעת המכוערת ביותר שראיתי מימיי, היא ראתה בה את כלילת השלמות עלי. אדמות. בויסיון להיות פוליטיקלי קורקט רמותי לה שהטבעת קצת חריגה באפנה של ימינו, אז היא סיפרה לי שזו טבעת שעוברת במשפחה שלו בירושה כבר איזה חמש מאות שנה. מה שמסביר את העיצוב המאוד לו קונבנציונלי שלה. מה שעוד יותר היה לי מאלו הייתה הבקשה שלו: "תעניי אותה עכשיו קצת, כדי להרגיש מאורסת, אבל אחר כך תורידו אותה כי אני רוצה שבחופה מול סבתא שלי אתן לך את הטבעת הזאת, שתתקדשי בה. סבתא שלי כל כך מחכה כבר להעביר את הטבעת הלאה לפני שהיא הולכת למות, ואצלנו, מה לעשות, כולנו בניס". כמובן שאמרת לה שזה סיפור מאוד מיוחד ובפינים חשבתו שזה סיפור מאוד מזה. זה הזכיר לי את הסטיק שראיתי אמרלו: "די לנישואים בבני אדם".

אלא שמאז הכול רק הסתבך יותר, ועוד מול כולם. כשהרגו אמרו לו לענות את הטבעת על אצבעה, זה היה כל כך מביך. הוא הושיט את ידו לכיס החליפה שלו ו... היא איננה.

אני נשבעת לכם, אפילו שזה ממש אל הטיפוס, היה לי ברור בשניות הראשונות שהוא סתם מסתלבט עליה. אבל כשהוא המשיך לחפש בלחץ וזיעה גברים והולכים הבנתי שיש כאן פדיחה אמיתית. היא החליפה צבעים במהירות שלא תבייש שום זיקית. מישהו הביא מהר כיסא לסבתא, שלא תתעלף. האורחים נעו והתחלשו בחוסר סבלנות מופנן. אלא שזה לא היה שיי הפדיחה. מתברר שטקט או תושייה לי מילים זרות לסאונדמן, כי המיקרופון היה פתוח... ונשאר פתוח.

השנה בט"ו בשבט קונים רק טוב הארץ!
אקליב

חיינו עכשיו - מוקד הזמנות הארץ:
050-2060357
ניתן להשיג אצל מפיצי משק אחיה 099-242-800-1

הזדמנות אחרונה!!!

לברור הנציג במקום מגוריך ולהזמנות
tuv-haaretz.co.il

גם בצבע אנחנו חוסכים...

כן, כן, כולם שמעו את חילופי ההאשמות. "אני אמרתי לך לשים אותה בכיס של החליפה, לא?" "אני שמתי אותה, אם לא היית כזה מבולגן היא בטח לא הייתה נופלת".

"את לא יודעת מה עשית לי, אמא שלי תהרוג אותך על זה".

"זו לא אני. ואתה יודע טוב מאוד שזו לא אני".

"כן, זו איפה בדיוק הטבעת? ידעתי. ידעתי שאי אפשר לסמוך עלייך".

"מה בדיוק ידעת? אתה והטבעת המכוערת שלך". זה היה מביך עד כאב. מזל שהרב התעשת מהר וביקש מאמא שלי החתן שיתתן לבן שלה במנתה את הטבעת שיש לה על היד ושהוא יקדש כבר את אשתו לעוזאל לפני שהאורחים יבטלו את הצ'קים.

הם החתונה עברה בחבתי מיד שמהו השתנה.

סיפר לה תוך כדי החתונה ששמעו אותם. ביום שני הקבוע שלנו אחרי ירח הדבש כל כך ריחמתי עליה שפשוט רציתי לחבק אותה, אבל אם הייתה יודעת שאני מרחמת עליה ודאי הייתה כועסת עליי. היא הייתה נראית לי כל כך אומללה ועצובה. היא סיפרה לי שהמריבה שלהם על הטבעת רק הלכה והתעצמה באותו לילה. אתם קולטים? בלילה הראשון שלהם בתוך זוג נשוי מה שחם עושה, זה לריב. כמה סימבולי.

אני אחרי שחזרו מהאמא שלו כשהזוגיות שלהם בקניסים!!!

אין אפשר לבנות חיים משותפים ככה, אה?

זה כל כך לא מגיע לה.

יום אחרי שחזרו מירח הדבש לדירה שלהם הוא בא אליה "על ארבע". הוא היה כל כך מבייש וכל כך מתנצל. הוא סיפר שהטבעת הייתה בכיס של הליגים שלבש בבוקר של יום החתונה. הוא כנראה לא סמך על עצמו שלא יפיל את הטבעת מהחליפה אז הוא העביר אותה לכיס של מכנסי הליגים. היא סיפרה לי איך כל התנצלות שרו קרמה לה ליותר ריחוק. אין כל אמירת "סליחה" מצדו הגדילה את הסדקים שרק הלכו והעמיקו ביניהם. היא הייתה אומללה אבל אמרה לו שהיא סולחת. הטבעת המפלצתית הזאת הייתה עכשיו על אצבעה לכל מה שהיא הרגישה כלפי זה רק תיעוב. תיעוב שרק כיבה לה יותר ויותר את האור בעיניים החכולות שלה. ועם האור כבתה לאט לאט גם האהבה.

✎

אז מה קרה לה שהיא יושבת ככה פתאום באופן מאוד לא רגיל עם אור בעיניים והטיה בלתי נראית בוויית הפה? הטיה שרק מי שמכיר אותה טוב מספיק יודע מה פירושה. התיישבתי מהר מולה ובלי הקדמות מיותרות שאלתי: "מה קרה? תספרי לי כאן ועכשיו. מי זה?".

"במבט מצוץף היא אמרה לי: "אני מאוהבת". "את לא נורמלית. את כבר נשואה. זה לא משחק". ואז היא היממה אותי.

היא לאט לאט הרימה את היד שלה שעד אותו רגע הייתה מונחת כהרגלה על הברך, ותוך כדי שהיא מראה לי את היד היא אומרת "את לא מבינה? אני מאוהבת בבעלי". על היד שלה היו מונחות לא פחות משתי טבעות מפלצתיות.

מתברר שהיא מצאה את הטבעת המקורית במגירת המכתבים שלה ורק אז נזכרה שבאמת שמה אותה שלו עמוק עמוק במגירה, ותכננה לשים אותה בחליפה שלו כשרק יהיה לה זמן, אבל מרוב לחץ ובלבול ביום החתונה כנראה שכחה את זה.

בעיניים כחולות וגדולות מלאות אור דמעות סיפרה לי שמדי אחרי ירח הדבש, שלא בדיעתה, הוא הלך למעצבת טבעות ומהזיכרון עיצב כמעט בדיוק את אותה טבעת ולקח על עצמו את כל האשמה.

זה ממש לא הסגנון שלי לבכות בבתי קפה מול כולם, אבל הפעם חרגתי ממנהיג ובקול שבור אמרתי לה: "כזה הרגע, גם אני התאהבתי".

עצמלות כלה

אצל המעצבת
אסתר
קרית אתא
04-8450804, 04-8443119
שמלות ערב גם לטשפחה
20 שעות מוסיקו
אפשרות להכרזת שמלות כלה

הכל לדרתן
הצלצול המומלץ
על ארבע ומילוא
ניסיון של אלפי אידימות
מחיר מיוחד
ללקוחות בשבע
1136443050

משניים תפוסים אולם
אולם ונוול או

ניסים: 054-7717656
1-800-45-30-45
חלקת השמחות של עיתון בשבע
nisisim@besheva.co.il

מדריך קצר לשתילת עצי פרי

מכילים אהוד, תכנון נוף וייעוץ, משתלת "צמד", בארות-יצחק

שאלו בחנות מהי **כמות המים שהטפטפת שלכם מספקת מדי שעה** כדי שתוכלו לחשב נכון את אורך זמן ההשקיה שיתאים לעציכם שלכם.

דישון – נבצע פעמיים בשנה, בדשנים **איטי תמס. גיזום** – גיזומים נבצע לאחר הורדת הפרי, וחושב להקפיד שלא לאחר בגיזום ולהוריד טבעות את הפריחה החדשה.

עדיף לגזום ענפים יבשים. יש לדלל מעט את נוף העץ כך שקרני השמש יוכלו לחדרו מבעד לענפים.

זית: עץ עמיד וחסון. חי אלפי שנים. מלבד היותו עץ פרי, הוא מוסיף גם נוי, בנזעו המפוסל. זית גדל לאט. נמליץ על עץ "ברגע" – שמוציא פרי גדול יחסית, מניב יותר פרי מרוב הזנים, והתפתחותו מהירה יותר. יש לגזום על מנת לעצב את העץ באופן המתאים לכם.

רימון: הפרי שמאו מתמיד היה מקור לניו ולקישוט – בגדי הכהן הגדול, מטבעות, ועוד. יש שני זני רימון נפוצים: 'ונדרפול' – כהה וחמוץ, ו'ראש פרד' –

אדום-מתוק. העץ נשיר ורב חוטים, לכן אם רוצים לעצב את העץ יש להקפיד על גיזום. הפרי רגיש למוזיקים, לכן כדאי לעטוף את הפירות בשקיות נייר.

השקיה: הזית והרימון אינם צריכים הרבה מים. בעודם שתילים יש לתת להם כ־20 ליטרים בשבוע, ובגרותם הם יכולים להתמודד כמעט ללא השקיה.

אתרוג: עץ האתרוג רגיש למוזיקים ויש להתמיד בניפולים נגד כנימות ומחלות עלים [קונפידור נגד מוזיקים].

תפוח: התפוח זקוק למנות קור, לכן עדיף לשתול באזור ההר. העץ נשיר וזקוק לדישון רב. קחו בחשבון שהוא גם רגיש למחלות ומוזיקים. זן מומלץ: טופרד – פרי אדום, חמוץ-מתוק, עמיד יחסית, ומתפתח לא רק בתנאי הקור האופטימליים לתפוח.

מנגו: עץ גדול, נשיר חלקי, עדיף לשתול בקיץ. רגיש לקור ולרוחות. זנים נפוצים: מאיה או פו שמפיקים פירות בינוניים ועסיסיים. יש להקפיד על השקיה סדירה.

לגבי מוזיקים – לא מומלץ לטפל לפני שמוחים את המפגע. נגד כנימות ומחלות עלים – קופידור, חומר נוזלי שמדללים במים ומשקים בו את הצמח.

לייעוץ נוסף – משתלת "צמד": 03-9334844/5

אוהב ימים

על עין טובה, לימוד זכות ואהבה

מאת מחבר רבי המכר **מי טעם יין הונגרי**
וכששומעים סיפור זה אחרת

רב מכר

אוהב ימים הוא מי שאוהב את הימים העוברים עליו, ואינו מצפה לימים אחרים שיבואו, מי שמוציא במה שהוא נתון בו את השמחה ואת הסיפוק. הרי רובנו רודפים אחר האשליה של החיים שבהם אנחנו חפצים והימים שנואהב אם יגיעו, אך ככלים ימים רבים בדמיונות ריקים, ונחלטים אינספור אכזבות. סוד אהבת הימים הוא סוד העין הטובה, ההבטה החיונית בכל אדם, הלשון המפרגנת והמספרת בשבח הסובבים.

הספר הזה נועד לכל מי שמאמין שהדרך שבה הוא מדבר אל האנשים סביבו, והדרך שבה הוא מדבר על האנשים סביבו הם עניין שראוי להקדיש לו תשומת לב. במבט עומק שמתלווים לו קריאה והומור, בוחן צבי איל את נבכי הנפש האנושית, ומציע דרכים להשיב את חיינו.

יריעות ספרים **ימית**

לפרטים: 052-996610 | activeisrael@gmail.com

מי יגיע ראשון?

מחשבות בעקבות 'חילוני ואני בכביש החוף' מהשבוע שעבר (בפינה 'לך א-ל תשוקתי') / יוחאי

משל למה הדבר דומה? לשני חברים טובים, אחד בכוסר מעולה והשני לא, ההולכים ביחד לבית הכנסת. אם ילכו, הם יגיעו באותו זמן ואפילו כנראה עם אותו דופק, אך אם יאלצו לרוץ - מהר מאוד יתברר מי בכוסר ומי פחות.

גם לי יש חברים חילונים ב"ה, ולפעמים גם אני תוהה מה ההבדל המשמעותי בינינו, הם אפילו ימניים...

נזכרתי בשני עמיתים רעים עמוק שמעתי מפי הרב ונצק. המסר המרכזי של השיעור הוא - ליהודים יש באופן מולד תכונות מוסריות סגוליות, וזאת מהיותם יהודים. אלו תכונות שפשוט טבועות בהם ("מלכי חסד הם" מלכים א' כלא, עין איה שבת א', כ).

התכונות הללו אפילו בולטות יותר מההופעות שלהן אצל אומות העולם, אך העיקר בתכונות אלו הוא שאם אינן באות מוכוח של תורה הם פשוט יופיעו במלבוש לא מתאים. זה עיקר הבלבול הקיים כיום בעם, שלפעמים מטעה גם אותנו - לכאורה יש בעם אנשים כל כך מוסריים עד שהם יוצאים אפילו נגד עצמנו, זה בא משרוש חיובי אבל לא זרם בתיבה הנכון כי חסרה פה התורה שתתווה את הדרך להופעה הנכונה.

השבתי על שתי נקודות נוספות: האחת - נכון שבחיי היומיים הכל נראה אותו דבר עם אותן מטרות כלליות ושאיפות דומות, אבל לפעמים צריך גם לרדת עמוק יותר, ולבחון את הפרטים הקטנים: האם אני משתמש בעט של החבר שלי, לשנייה אחת, רק ברשות או גם בלי? האם כשאני רואה משהו טעים אני אוכל מיד או חושב שנייה לפני, ושם את הראש לפני הפה? נכון, זה לא קל, אבל אולי זה 'בכל דרכי דעה' - גם בפרטים הקטנים.

והנקודה השנייה, שהיא הכי משמחת - אולי באמת אין ממש הבדל, וזה הויפי - שהתורה פועלת את פעולתה בכל העם ושולחת את זרמיה בצורות שונות אצל כולם. אין לנו הראייה ההיסטורית שבביל להבין את השינוי הכללי שנעשה כי הוא מחייב מבט עילי, אבל השינוי נעשה ואנחנו חלק ממנו.

שאלות על השפט קצב

תגובה ל"כך זה היה נראה ע"פ דין תורה" מהשבוע שעבר / טל שאוליאן, בת-ים

ראשית אביע את התרשמותי הנחה מעושר המקורות שהביא הרב כרמל במאמר.

אך נראה לי שהרב נגע בשאלה הכי פחות מעניינת בסוגיה והיא - האם לבית הדין יש כלים של ראיות ועונשים כמו שיש לבית המשפט היום. את היתר השאיר הרב לקראת להשלים מהבנתו או מדמיונו, ובעצם על היתר זה רציתי לשאול.

א. מה צריך להיות במצב מתוקן, האם בית הדין רק מסדר גטין וחליצה ואת השאר המדינה עושה? אם כן, למה זה לנו 'חושן משפט' רק למצבים שבחם אין 'דינא דמלכותא'? הרי כמעט כל שאלה יכולה להיכנס תחת הכותרת "צורך השעה" והדבר יגנוס בסמכויות ביה"ד אפילו בענייני גטין - כמו לדוגמה הקמת ב"ד לענייני משפחה ע"י המדינה.

ב. האם במקרה כזה מותר לגשת לערכאות מבלי לקבל אישור מבית הדין?

ג. האם אין זה נאיבי לחשוב שפסיקה מעין זו שייכת לסדר החברתי הטהור ואין בה לחץ כבד של תקשורת, ארגונים פמיניסטיים, פוליטיקה ואולי אפילו תפישה תרבותית שצריך להעמיד אותה במבחן מול התפישה התורנית? מה המעמד של פסיקה מפי שופטים שעמדתם הפוליטית גלויה והיא באה לידי ביטוי ב"אקראיות" בפסיקותיהם? האם השופטים הם אנשים ישרים? מה המעמד של שופט גוי? שופט נוצרי?

ד. האם לי כאדם פרטי מותר להאמין לפסיקתם [מדיני לשון הרע]? לסיכום, נראה לי קצת מטעה לכתוב מאמר כזה בעיתון זה.

הישולה הרוחני של מדינת ישראל

תוספת למאמר המערכת / עפרה טל

בקוראי את מאמר המערכת "בואי הרוח" בגיליון 283, פרשת בא, נזכרתי בדברים חשובים המתקשרים למאמר זה, שנכתבו ע"י ישראל סדן ע"ה (הוגה רעיון הישיבה התיכונית, מייסד ומנהל הישיבה התיכונית הראשונה, מדרשיית נועם בפרדס חנה, עד פטירתו לפני 15 שנה). השורות המצורפות כאן נכתבו לפני כ-32 שנה, בעיצומו של המשא ומתן לשלום בין ישראל למצרים, אך הם אקטואליים מאוד לימינו ומתקשרים למאמר המערכת ה"ל":

"מבלי למעט בערכו של השלום, יבוא עלינו במהרה כפי שאנו מייחלים לו, לא בו יסוד ושושן תשועתנו. עתידה המית של מדינת ישראל, כתהליך לקראת הגאולה השלמה-האלוקית, נעוץ בחיי המוסר ובמערכי החברה המתוקנת שנושכיל לטעת במדינתנו. רק בחישולה הרוחני והמוסרי יהיה בכוחה של מדינת ישראל להיות סוללת הדרך לקראת קץ הבלאות. שום כוחות חוץ, ואפילו שלום של קיימא, גבולות בטוחים ופתוחים, פריחה ושגשוג כלכליים וטכנולוגיים, לא יכשירו להיות ארץ חפץ, בה ה' חפץ. דמות האדם מישראל והחברה שניצור כאן, חברה שתייה מושתתת על יראת ה', משפט, צדק ויושר, מידות טובות והצנע לכת - הם הם שיקנו לה את מעמדה וממדה כמדינת היהודים שיהודים ירצו להיות בה והגויים יכבדו ויחשיבוה".

הקטע לקוח מתוך מאמר המופיע בספר "נור ישראל" שערך ד"ר יצחק אלפסי, ובו מאמרים ופרקי הגות מפרי עטו של ישראל סדן ע"ה.

עץ הזית הבודד

שיר שכתב סבי המשורר ראובן וינטרויב ז"ל (הנכד - רובי וינטרויב)

בחצר מאחורי הבית בפניה על יד הגדר בודד עומד לו עץ הזית בלי אח ורע בלי חבר

עתיק יומין ושבע תמורות בשרעפי תפוס שקוע מצל סוכך הוא בפארות כי בנס נותר לא גזוע

זוכר הוא ימים, ימים עברו לא בודד ועריי פה עומד חבריו ממך נכרתו נדערו גם הוא מגדולתו כבר ירד

צמרתו אז סוכוה רעננה בגאווה אל על התנשאה בוחתת גאה ושאננה ביפי פארותיו התייפה

צפרי רון בין עפאיו אז קננו תנו אהבים השמיעו זמירות עם עלות השחר זמרו רננו על מרחב ייה ועולם הפלאות

גם חרבוני הקיץ רוח זלעפות בימי חלדו אותו פקדו

בזמרו אז סוכוה רעננה בגאווה אל על התנשאה בוחתת גאה ושאננה ביפי פארותיו התייפה

צפרי רון בין עפאיו אז קננו תנו אהבים השמיעו זמירות עם עלות השחר זמרו רננו על מרחב ייה ועולם הפלאות

גם חרבוני הקיץ רוח זלעפות בימי חלדו אותו פקדו

מחיצה שקופה / א'

אתן, חברותיי היקרות שהתחנתן. הגעתי לשמח אתכן ולקרוד אתכן ביום המאושר בחייכן. ברוב החתונות בציבור שלנו ב"ה הריקודים נפרדים. אך יוצא שגם אם יש מחיצה בריקודים, לעתים היא שקופה.

בחתונה האחרונה שהייתי הריקודים היו נפרדים אך הישיבה הייתה מעורבת, וכל הגברים שישוב מסביב לרחבה ראו את הבנות הרוקדות. כלומר מאיסור ריקוד מעורב יצאנו, אך מה עם זה שרואים אותנו רוקדות?

בחתונה אחרת שהייתי הריקודים היו נפרדים, אך מה והיעילו חכמים בתקנתם כשבאלום מוקרן און' ליון במסך ענק הסרט שמסרטים הצלמים בחתונה, ובו זוכים גם היושבים באלום לראות אותנו - הבנות הרוקדות...

בחתונה דוסית באמת שהייתי בה כבר למדו את הלחץ, ובגלל שהישיבה מעורבת, רחבת הנשים תוחמה לגמרי בצד הרחבה כך שלא היה פתח להציץ, אך קירות האולם ההוא היו בעצם חלונות, מה שאומר שכל האנשים בחוץ ראו אותנו רוקדות ומקפצות...

ואנו החברות מסתכלות זו על זו ולא יודעות מה לעשות, כי מצד אחד אנו רוצות לשמוח ולקרוד אתן, וכמה חכינו לחתונה, אך מצד שני רואים אותנו חז ממשי לא צנוע.

פעמים רבות החתן והכלה לא מדעיים לבעיות הללו לפני החתונה. הם באמת עושים הכל כדי שיהיה בצניעות, ובחגיגת החתונה אף אחד לא יעיר להם על זה כמובן.

לכן נותר לנו רק לתקן הלאה - אתם, זוג מאורס יקר! עכשיו כשאתם לוקחים אולם וצלמים ונגנים - דאגו בבקשה לפרטים הטכניים הללו.

שנזכה להתחזק, לחרבות שמחה של מצווה, כדי לעשות את רצון ה'.

ילנכולי

כנהר השובץ בנהימה רכה אל עבר הגדות הכחולות כפעייית שה תמים המבליחה באחו השקק

בצנוץ כוכב בלילה נעדר סחר כפרי בשל המצווח את יללת הבוסתן כמו סרט צילום מושחר המונח על גבי מראה

כדי ספר שירה פתוח שהרוח מעיפה במשובה כשאלה קטנה של עולל אשר מצאה דרכה בשתיקה אילמת מבואות העולם הרחב

כך אתה בן אדם - עד מתי עשן צחור יכס את כל נבוכות לבך? אשר זועקות לעת ערב - גלני? ובתמיהה בעלמא דורשות פתחון: הייתכן כי המעוות לא יוכל לתקון?

כחו נחשו

א"ס

יוצא לפגישה שוב כמו נחשון למים קופץ ראש, ראשון נכנס למים קרים, גועשים הם רוגש, בלב מרוגישים

חושב שזו את, יוצא במחולות הלב פועם, ואז... טובע במצולות האדמה יבשה כשזה נגמר הדמעות מתייבשות, הלב נשבר

זיווג זה כמו קריעת ים סוף הלב נקרע, אי אפשר לאסוף מחכה שתבואי, שוב לא אבכה ואז המים ישובו, הלב יתאחה

איפה הוא ואיפה אנחנו

רבקה

יום ועוד יום. שעה ועוד שעה. זמן המצטבר לחיים שלמים. רגעים קטנים בחיים שאתה לא חווה. יום הולדת. שמחה משפחתית, מסיבת סיום בצבא, הצלחה בעבודה, יציאה עם חברי. כל יום, בסוף מהדורת החדשות של השעה שש, מונים את מספר הימים שהוא בשבי. מספר הימים שבהם לא ראה אור יום. את מספר הימים שבהם 'האדישות הורגת' היא כבר מזמן לא סטיקה, כך אם מציאות. את מספר הימים, שאנחנו ממשכים לחיות בלי לעשות שום דבר. אני עוברת על פני רחוב עזה בירושלים, מול עיני נמצא אוהל המחאה של גלעד שליט. מעל האוהל ישנו מספר המתחלף מדי יום. מין קובץ של מספרים שהקשר ביניהם הוא מקרי בהחלט.

משפטים וסיסמאות, קודים ואמירות על אהבת ישראל, ערבות הדדית וסוגים שונים של שיעור באחדות, נורקים כולם לחלל, נשארים תלויים באוויר. איפה הוא, ואיפה אנחנו? הנקודה הזאת היא מבחן האמת. האם יש בנו מספיק רצון ומספיק יכולת של התמדה להביא הלכה למעשה. האם ברגעים קשים בחיים אנחנו יודעים לתרגם את העקרונות שאנחנו חושבים שאנחנו מאמינים בהם, לדרך חיים, למימוש ולהתגשמות.

אני ממשכינה ללכת, כשעיניי לא מפסיקות לבהות באוהל המחאה. המחשבות בראשי חולפות מהר, בדיוק כמו הרוח שבוחר. פתאום, אני נזכרת ברגע אחד. רגע אחד בחיים, שנחרט עמוק בתוך הזיכרון. עמוק עוד יותר, בתוך הלב. עם ישראל במייטבו, שר עם בועז שרעבי 'כשתבוא' אל מול החומות המוארות של ירושלים בשעת דמדומי ערב. היה עצוב. היה מרגש.

כולם רוצים שתבוא. כולם רוצים לתת לך חיבוק חזר פרחים. כולם רוצים לשיר לך. השינוי מתחיל ב... כך ישנם אנשים האומרים. ומה אתם אומרים?

דומם ופועם / רמי

בדרך העולה אל העיר הראשונה, נגלים לי סוף סוף ניצנים של אהבה. על לב יש, סדוק ומחוספס - משתאה אני מה יחיה אותו מחדש. הלב כמו האדמה כבר המון זמן צמא לנשימה.

נשימה רטובה מחיה ומרטיטה שאולי עוד תחזיר אהבה ישנה. האהבה שנעלמה כלא הייתה אך סימניה חדים נראים מכל פינה. דם שלא מגולד וכמיהה אינסופית שביחד יוצרים אכזבה תמידית. גם האדמה את הרגשה שכחה אך עורנה מחכה לדודה אהובה.

ורק כשאני מגיע למקום היחיד שזהותו דוממת וחרישית, אננים אננים יבשות וקרות - בעורות למגע שפתיים חיות. יבשות מבחוץ וכ"כ רטובות מבפנים - מדמעות כל אותם הצמאים לרביבים.

הם הצמאים היחידים שמבינים כי דמותם דוממה אך לבם חי כמדי. ועומד ומבקש וצמא למגע, למגע היד הרכה והחמה שכמו אמא את בנה לעולם מבינה.

וברגע אחד הדומה לסערה נרטבת לחיי, טיפות של קדושה. ותחושת הקלה והתפילה עמוקה מוציאה את נפשי מבצורת ארוכה - ריח אדמה מהולה בירה וריח אהבה ראשונה שחורה.

כי בזמן ובמקום שהכל הופך לדומם, נמצאת נחמה בדומם הפועם.

בנות פקיעין

רחלי

שבבת פרשת וארא יצאנו, קבוצת בנות מאולפנת עפרה, לשבת בפקיעין להיות עם מרגלית זינאת.

מרגלית היא היהודייה היחידה שגרה בפקיעין ושומרת על המסורת ועל רצף ההתיישבות היהודית בכפר.

במהלך השבת התפללנו ואכלנו בבית כנסת העתיק שנמצא מול ביתה, ונדהמנו לגלות איזו מסירות נפש יש במרגלית, שומרת הגחלת היהודית בפקיעין.

קבלת שבת עם כלי נגינה, תפילות עם ריקודים (עם מרגלית מובן), סעודות שבת, שיחה אל תוך הלילה בביתה של מרגלית, תיירים שבאו לבקר, טיול בפקיעין - בהדרתה כמובן, אין לא? מערת רשב"י, ביקור אצל ג'מילה 'מייצרת הסבונים', כיכר המעיין... פקיעין הפסטורלית.

יצאנו מהשבת עם אורות בעיניים. יש חשיבות עצומה לעוד קבוצות רבות מאולפנות וישיבות שגיעו לחיזוק מרגלית. תידיהמו לגלות איזו שבת מרתקת, וכמה מקבלים מהשבת ולומדים מאישיותה המיוחדת של מרגלית.

תודה לאולפנה המקסימה שלנו שבזכותה השבת התקיימה. תודה לאוריאלי שהמסירות שלו אינסופית. תודה כמובן למרגלית זינאת על מי שאת. בקרוב אצלכם, בנות פקיעין, ביתה י'.

אם ברצונכם לארגן קבוצה, צרו קשר עם אוריאלי: 050-7713357

מחפשים את השידוך? עשו השתדלות קטנה ואנחנו נעשה עבורכם את ההשתדלות הגדולה. הרשמו במאגר השידוכים היחודי אסורי לגפן המקושר לשדכניות מכל חלקי הארץ ובע"ה תתברשו בבשורות טובות במהרה!!! 02-580-580-8

מדרשת הרובע מדרש חרדי נחנה נחנה שיש ענין אל תכנסו לזה. בת השרות לאומי המתעניינת בלימודי מדרשה-תורה לשמה לשנת התשע"ב מוזמנת להתרשם ולחוות את סדר יבשבת של מדרשת הרובע עם הרבנית דנה סלי-ראש המדרשה, צוות המדרשה, תלמידותיה ובגרותיה יום רביעי י"ד בשבת בבנין המדרשה רח' חב"ד 50 בשעה 20:00 פרטים נוספים אצל אלישבע. טל: 052-4700928 www.harova.org.il

החל מ-47 כתר digital בשבילנו אתה מרגיש להזמנה לחתונה!! רח' בית הדפוס 16, גבעת שאול ירושלים 02-6557860 www.keterpress.co.il

מרכז הלימודים והתעסוקה - סניף ראשון. יאיר אורבך המופע המלא. יד בנימין אולם המופע 19:15 בשבת 20:30 בשעה 09-8308811 כרטיסים בטל 08-8690553 (שלוחה 1) ובערב המופע גם בקופות האולם. הופעות נוספות: 29.1 מתנ"ס אפרת 5.2 מודיעין - היכל התרבות 12.2 כפר סבא - היכל התרבות 19.2 ראש"צ - מתנ"ס שיכון המזרח 26.2 תל אביב - בית ציוני אמריקה. קטעים חדשים: אורח המופע - כשעה וחצי. הנחה במכירה מוקדמת אלה הבית 50% הנחה. לוחם השופות. לוחם מורים בהתמדת הפועה 052-4333770 www.yair-orbach.com

משפחה אור עציון מוזמנת לטקס חנוכת בית המדרש המיוחד של הישיבה הגבוהה אור עציון. הודו לה' כי טוב. א"ה ביום ראשון י"א שבט בשעה 16:30 נעלה אל בית המדרש המיוחד "היכל ישראל" ע"ש ישראל וגולדה קושיצקי בתוכנית: תפילת מנחה תהלוכת ריקודים המנסת ספרי התורה דברי תורה וברכה מפ: הראשון-צ"ה הרב שלמה עמאר שליט"א מו"ר רה" הרב חיים דרוקמן שליט"א מו"ר אשר אברגל- ראש המועצה האזורית שפיר כיבוד קל. דינו מיוחד ליידי ובוגרי הישיבה יתקיים א"ה ב"א אדר ב', מוצפים לראותכם!

מכללה ירושלים האוויר שלמא. קורס הכנה לפסיכומטרי לקראת הבחינה באפריל 2011, תשע"א. הקורס יתקיים בימי שלישי וחמישי אה"צ ימי שלישי: בין השעות: 21:00 - 16:30 ימי חמישי: בין השעות: 21:00 - 16:30. השרמה ניתן לפנות טלפוני: 02-6750990 • 02-6750743 (משרד) 02-569441 אחה"צ/ערב: השתתפות בקורסים אינה מותנית בלימודים במכללה.

Joseph kauffman AVALANCHE גם בחנות המקוונת, כנסו עכשיו! www.j-k-shop.com 050-7344422 | 09-7941048 עד 30% הנחה. Warm Neck רק כ-14.99